

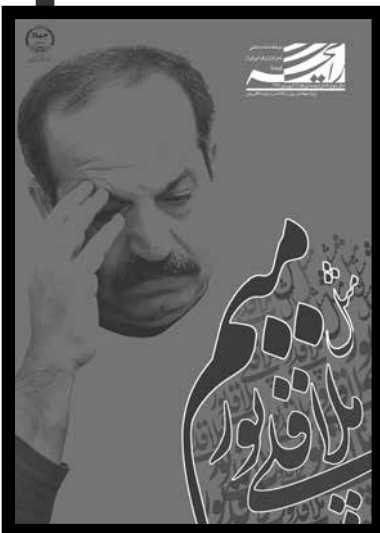
رهبر معظم انقلاب در گذشت رسول ملاقلی پور هنرمند دفاع مقدس را تسلیت گفتند

گروه سیاسی: در پی درگذشت ناگهانی هنرمند دفاع مقدس مرحوم آقای رسول ملاقلی پور حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی پیام تسلیتی به جامعه سینماگران و اصحاب هنر و خانواده ایشان صادر کردند.
به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) متن پیام رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله خامنه‌ای به مناسبت درگذشت مرحوم ملاقلی پور به این شرح است.

بسم الله الرحمن الرحيم

درگذشت ناگهانی هنرمند دفاع مقدس مرحوم آقای رسول ملاقلی پور را به بازماندگان و دوستان ایشان و به همه‌ی سینماگران و اصحاب هنر متعهد تسلیت می‌گویم.
آن مرحوم در زمره‌ی کسانی بود که با شوق و خلوص جوانانه و با انگیزه‌های انقلابی پای در میدان هنر نهادند و سالهایی از عمر خود را در این تلاش مؤمنانه سپری کردند و آثار ماندگار و ارزشمندی آفریدند. درگذشت ایشان برای جامعه‌ی هنری تأسفبار است. از خداوند متعال پاداش شایسته و رحمت و مغفرتش را برای آن مرحوم مسألت می‌کنم.

سید علی خامنه‌ای

سال سوم، شماره بیستم و یکم
پانزدهم فروردین ۱۳۸۶
ویژه چهلمین روز درگذشت رسول ملاقلی پور

مدیر مسئول: رحیم خاکی

سردبیر: مرتضی رضائی زاده

معاونان تحریریه: افشین داور پناه / مجید رزازی

مدیر اجرایی، مدیر هنری و صفحه آرا: احسان حسینی

هیئت تحریریه ویژه نامه رسول ملاقلی پور:

نغمه دانش آشتیانی (هنر) / داوود کوشلو

حبیب الله ترکاشوند (سیاسی) / معصومه صبور (خبرنگاران افتخاری)

دبیر سرویس عکس: نقی خوش خلق

محمد نمازی، تایماز کابویانی، پیام اکبری

لیتوگرافی و چاپ: صادق

فهرست

آخرین نشست رسانه‌ای زنده یاد ملاقلی پور با ایکننا، مرور خاطره‌ای قرآنی ۶/ مرا از کابوس رفتن «رسول» بیدار کنید ۹/
رهبر معظم انقلاب درگذشت رسول ملاقلی پور هنرمند دفاع مقدس را تسلیت گفتند ۱۰/ رئیس جمهوری درگذشت
ملاقلی پور را تسلیت گفت ۱۰/ دوربین‌های اهالی سینما به احترام «رسول ملاقلی پور» خاموش شد ۱۱/ رسول سینمای
ایران در جوار مولا یش آرام گرفت ۱۱/ شانزدهم اسفند؛ آخرین برگ تقویم ملاقلی پور ۱۲/ دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه
قم درگذشت «رسول ملاقلی پور» را تسلیت گفت ۱۳/ سینمای ملاقلی پور تکرار نشدنی است ۱۳/ گزارش
تصویری مراسم تشییع پیکر رسول سینمای ایران زنده یاد رسول ملاقلی پور ۱۴/ بهشت زهرا (س)؛ قطعه ۲۲۴، خانه
ابدی «رسول ملاقلی پور» رسول سینمای دفاع مقدس ۱۶/... و جاودانگی رازش را با تو در میان نهاد ۱۸/ بزرگ‌ترین
دغدغه «رسول» نشان دادن ایثارگری رزمندگان بود ۱۹/ ارتباط «ملاقلی پور» با شهدا فرازمینی بود ۲۰/ افسوس که فرصت
همکاری با ملاقلی پور را به دست نیاوردیم ۲۲/ سلام مرد دوربین‌های خاکریز ۲۳

سخن اول

مرحوم رسول ملاقلی پور متولد ۱۳۲۴ تهران بود. وی در روزهای آغازین انقلاب، عکاسی را به طور آماتور آغاز کرد و با شروع جنگ به طور حرفه‌ای آن را ادامه داد و سپس به ساخت مستندهای جنگی پرداخت و فیلم کوتاه «شاه کوچک» را با دوربین ۱۶ م.م ساخت که موفق به دریافت جایزه بهترین فیلم از جشنواره وحدت شد.

ملاقلی پور نخستین فیلم بلند خود را در سال ۱۳۶۳ با نام «نینوا» با دوربین ۱۶ م.م ساخت و به این ترتیب به سینمای حرفه‌ای راه یافت.

ملاقلی پور فیلمسازی صاحب سبک و شناخته شده در سینمای دفاع مقدس بود و مردم نیز آثار او را می شناختند و دوست می داشتند.

ملاقلی پور به دلیل صداقت و سلامتیش و دوری از هر نوع وابستگی و با پایبندی به اعتقادات انقلاب و اسلام همواره مورد علاقه و احترام بود. او از جمله فیلمسازانی بود که طیف‌های مختلف سینمایی و هنری به کار او مهر تأیید می زدند.

نگاه رسول در سینمای دفاع مقدس همواره نگاهی نو و متناسب با شرایط روز جامعه بود.

مرحوم ملاقلی پور از معدود فیلمسازان دفاع مقدس بود که هرگز در نگاهش به آدم‌های جنگ و فلسفه هشت سال دفاع مقدس ضدیت دیده نمی شد و همواره به آرمان‌های دفاع مقدس پایبند ماند.

در مرگ نابهنگام او، فیلمسازان یک روز دوربین هایشان را خاموش کردند و مقام معظم رهبری و بسیاری از مقامات کشور و لشگری نیز فقدان او را به ایرانیان تسلیت گفتند.

ملاقلی پور در کارنامه فیلمسازی خود ۱۶ فیلم حرفه‌ای دارد که از جمله اند؛ پرواز در شب (۱۳۶۵)، افق (۱۳۶۷)، مجنون (۱۳۶۹)، خسوف (۱۳۷۱)، پناهنده (۱۳۷۲)، نجات یافتگان (۱۳۷۴)، سفر به چزابه (۱۳۷۴)، کمکم کن (۱۳۷۶)، هیوا (۱۳۷۷)، نسل سوخته (۱۳۷۸)، قارچ سمی (۱۳۸۰)، مزرعه پدری (۱۳۸۱) و میم مثل مادر (۱۳۸۵).

در تمامی آثار او پس زمینه‌های دفاع مقدس، انقلاب اسلامی و مفاهیم دینی و قرآنی به چشم می خورد. ملاقلی پور با ساخت «پرواز در شب» جایزه بهترین فیلم را از جشنواره پنجم فیلم فجر بدست آورد. با «افق» قدرت کارگردانی اش را نشان داد و با «پناهنده» نظر منتقدان را به خود جلب کرد و «سفر به چزابه» را در سال ۷۴ به عنوان فیلمی قابل تامل به ثبت رساند.

ملاقلی پور با «هیوا» در جشنواره هفدهم فیلم فجر جایزه بهترین کارگردانی و بهترین فیلم را از آن خود کرد.

آخرین فیلم مرحوم ملاقلی پور، «میم مثل مادر» فیلمی قرآنی بود و او روز ۱۵ اسفند ۱۳۸۵ در حالی دار

فانی را وداع گفت که ساخت یک فیلم مستند را در حرم مطهر امام حسین (ع) به پایان رسانده و

در تدارک ساخت فیلم «عصر روز دهم» در کربلا بود.

یادش گرامی، روحش شاد و راهش پر رهرو باد

نغمه دانش

دبیر گروه هنر خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)

یادی از

رسول ملاقلی پور

یادگاری از

سینمای

دفاع مقدس

کارنامه هنری زنده یاد رسول ملاقلی پور

عصر روز دهم (۱۳۸۵)

میم مثل مادر (۱۳۸۵)

مزرعه پدری (۱۳۸۲)

قارچ سمی (۱۳۸۰)

نسل سوخته (۱۳۷۸)

هیوا (۱۳۷۷)

کمکم کن (۱۳۷۷)

سفر به جزایه (۱۳۷۴)

نجات یافتگان (۱۳۷۴)

پناهنده (۱۳۷۲)

خسوف (۱۳۷۱)

مجنون (۱۳۶۹)

افق (۱۳۶۷)

پرواز در شب (۱۳۶۵)

بلمی به سوی ساحل (۱۳۶۴)

نینوا (۱۳۶۲)

آخرین نشست رسانه‌ای زنده یاد ملاقلی پور با ایکن، مرور خاطره‌ای قرآنی

این تهیه‌کننده افزود: ما در این فیلم به مسأله سقط جنین در دو دوره زمانی مختلف اشاره کردیم و حتی در تیتراژ پایانی فیلم آیه‌ای از قرآن خوانده می‌شود که اشاره به این موضوع دارد.

در بخش دیگری از نشست، «رسول ملاقلی پور» در پاسخ به پرسش خبرنگار (ایکن) درباره ویژگی‌های شخصیت «روبیگ» که فردی مسیحی است گفت: این شخصیت به پیشنهاد آقای محمدی که مشاور من در فیلم نامه هم بودند شکل گرفت که من هم با بررسی نظر ایشان پذیرفتم که این تغییر در فیلمنامه شکل گیرد.

«محمدی» درباره شکل‌گیری این شخصیت خاطر نشان کرد: «روبیگ» قبلاً شخصیتی بود به نام «فناح» که هیچ تفاوتی با «روبیگ» از لحاظ شخصیتی نداشت، فناح هم مثل روبیک فردی بود که پس از بازگشت از جنگ متوجه می‌شود همسرش با فردی دیگر ازدواج کرده‌است و وی وقتی با این موضوع روبه‌رو می‌شود تصمیم می‌گیرد آرامش زن و خانواده‌اش را برهم نزند و گویا دوباره مفقودالامر می‌شود.

وی عنوان کرد: پیشنهاد این شخصیت فناح به روبیک تغییر کند از من بود ولی پرداخت این شخصیت را «ملاقلی پور» به عهده داشت که وی به درستی از عهده این امر برآمد.

تهیه‌کننده «میم مثل مادر» درباره این پرسش که آیا در روند شکل‌گیری داستان به ویژه رابطه عمیق مادر و پسر (شخصیت‌های اصلی فیلم)، تنهایی مادر و وجود شخصیت مسیحی در فیلم بیننده را به یاد داستان حضرت مریم در قرآن نمی‌اندازد گفت: همان‌طور که شما اشاره کردید در نوع رابطه این مادر و فرزند و تنهایی سپیده (گلشیفته فراهانی در نقش مادر) و استقامت او در مقابل نامایمات برای حفظ فرزندش و همچنین در صحنه‌ای که «گلشیفته فراهانی» بچه‌اش را از وان حمام بیرون می‌کشد به شدت با تمثال‌های حضرت مریم (س) و عیسی (ع) روبه‌رو هستیم گویی همان مصائبی که حضرت مریم (س) برای تولد و بزرگ کردن مسیح بردوش کشیده، مادر در این فیلم نیز به دوش می‌کشد و این نشانه‌ها در فیلم وجود دارد و در جمله آخر فیلم هم تکرار می‌شود «میم مثل مریم».

وی این شبهه را که فیلم سعی در تبلیغ مسیحیت دارد را مردود دانست و توضیح داد: همان‌طور که در قرآن مطالعه می‌کنیم داستان‌های مختلفی وجود دارد و حتی درباره حضرت مریم و عیسی (ع) به طور جداگانه سوره‌ای فرستاده شده‌است. ادیان توحیدی برای مسلمانان محترم هستند ضمن این‌که مقام مادر در همه ادیان مورد احترام هست ما هم در این فیلم اگر شخصیت «روبیگ» که مسیحی است را به تصویر کشیده‌ایم قصد تبلیغ دین مسیحیت را نداشتیم بلکه به این شخصیت به عنوان یک ایرانی که در جامعه ما زندگی می‌کند و برای حفظ این مرز و بوم به جبهه رفته و مرارت‌های بسیاری هم تحمل کرده‌است، پرداخته‌ایم.

یمن احساس می‌کنم و از او به عنوان یکی از یاران خود نام می‌برد و این حکایت دلیل بر ارزش مقام مادر در اسلام است.

تهیه‌کننده «میم مثل مادر» اضافه کرد: ما در این فیلم بارزترین نماد دینی و قرآنی که به کار برده‌ایم نشان دادن ایثار و فداکاری مادری است که با عشق و علاقه، تمام سختی‌ها را تحمل می‌کند تا از فرزندش مراقبت کرده و حتی از او انسانی هنرمند بسازد.

وی به دیگر نمادهای قرآنی این فیلم این‌گونه اشاره کرد: دیگر موضوعی که ما مطابق با دستوره‌های قرآن آن را در فیلم گنجانده‌ایم مسأله سقط جنین است که به شدت در قرآن و دین اسلام مذموم شناخته شده‌است.

«محمدی» در ادامه گفت: سقط جنین نه تنها در ایران بلکه در تمام دنیا یکی از مشکلات اساسی است زیرا سقط جنین به واقع یک قتل است. البته داستان این فیلم به دو دوره اصلی تقسیم می‌شود، یک دوره قبل از تولد بچه که زمانی حدود ۱۰ سال قبل است و در آن تاریخ قانون مربوط به سقط جنین بچه‌هایی که دارای معلولیت جدی هستند و پزشکان هم این موضوع را تأیید کرده‌اند به تصویب نرسیده بود و این قانون ۲ سال پیش به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید؛ به همین دلیل می‌بینم سهیل و سپیده در ابتدای فیلم برای سقط جنین به مکانی می‌روند که از لحاظ قانونی محلی غیرمجاز است.

ما در این فیلم بارزترین نماد دینی و قرآنی که به کار برده‌ایم نشان دادن ایثار و فداکاری مادری است که با عشق و علاقه، تمام سختی‌ها را تحمل می‌کند تا از فرزندش مراقبت کرده و حتی از او انسانی هنرمند بسازد

گروه هنر: رسم رسانه‌ای نیست که یک گزارش دوبار از سوی رسانه‌ای منتشر شود؛ ولی مرگ نابهنگام «رسول ملاقلی پور» ما را بر آن داشت که باردیگر گزارش نشست را که با حضور آن مرحوم و منوچهر محمدی تهیه‌کننده فیلم «میم مثل مادر» در پنجم آذرماه امسال در خیرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) برگزار شد، روی خط خیر قرار دهیم.

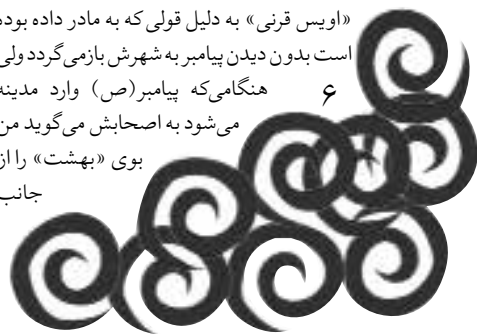
به گزارش خیرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، فیلم «میم مثل مادر» که نمادهای قرآنی بسیاری در آن وجود دارد تا امروز از نقطه نظر قرآنی مورد بررسی قرار نگرفته بود که همین امر بهانه‌ای برای برگزاری نشست با کارگردان و تهیه‌کننده این فیلم در خیرگزاری قرآنی ایران شده‌است.

به گزارش خیرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، فیلم «میم مثل مادر» از معدود فیلم‌هایی است که با اکران آن رونق به سینمای ایران بازگشته و تا امروز هم با نقدها و گفت‌وگوهای مختلف با عوامل فیلم ابعاد مختلف اثر مورد بررسی قرار گرفته است. «رسول ملاقلی پور» کارگردان و «منوچهر محمدی» تهیه‌کننده فیلم «میم مثل مادر» با حضور در ایکنا به بحث و گفت‌وگو درباره مفاهیم قرآنی و دینی فیلم «میم مثل مادر» پرداختند که گزارش زیر حاصل این نشست دو ساعته است.

در ابتدای نشست «منوچهر محمدی» درباره نگاه قرآنی و معناگرایانه‌ای که فیلم نامه «میم مثل مادر» را شکل داده است اظهار داشت: زمانی که صحبت از فیلم «میم مثل مادر» می‌شود ابتدا ارزش‌هایی خاص در ذهن متبادر می‌شود که مختص به فرهنگ و سرزمین خاصی نیست بلکه در تمامی دنیا ظهور پیدا می‌کند. این مفهوم هم چیزی نیست جز مقام مادر.

وی افزود: مادر مفهومی است که در تمامی فرهنگ‌ها دارای جایگاه والا است ولی در تفکر و تربیت قرآنی مقام مادر بسیار رفیع است و در اسلام به حفظ حرمت مادر تأکید زیادی شده‌است.

«منوچهر محمدی» در این رابطه با ذکر حکایت معروف «اویس قرنی» این‌گونه اشاره کرد: «اویس قرنی» در یمن زندگی می‌کرد و شنیده بود که پیامبری در حجاز ظهور کرده‌است به همین خاطر تصمیم می‌گیرد عازم حجاز شود. «اویس» مادری پیری داشته که وی از او پرستای می‌کرده و مادر برای او شرط می‌گذارد که تو فقط یک روز می‌توانی به دیدن فرد مورد علاقه‌ات بروی و رفتن «اویس» به حجاز مصداق می‌شود با زمانی که پیامبر (ص) در مدینه حضور نداشته است. «اویس قرنی» به دلیل قولی که به مادر داده بوده است بدون دیدن پیامبر به شهرش بازمی‌گردد ولی هنگامی که پیامبر (ص) وارد مدینه می‌شود به اصحابش می‌گوید من بوی «بهشت» را از جانب

منوچهر محمدی « ادامه داد: ادیان توحیدی اشتراکات زیادی دارند و اگر فیلم‌سازی بخواهد فیلمی درباره پیامبران بسازد به معنی تبلیغ آن ایده نیست. به هر حال توجه به یک اقلیت محترم در کشورمان که با آرامش در کنار هم وطنان خود زندگی می‌کنند و توجه به فداکاری که اقلیت‌ها در طول جنگ انجام داده‌اند لازم بود در جایی مورد قدردانی قرار می‌گرفت که ما در این فیلم تلاش کردیم در حد توان مان این کار را انجام دهیم.

توجه به یک اقلیت محترم در کشورمان که با آرامش در کنار هموطنان خود زندگی می‌کنند و توجه به فداکاری که اقلیت‌ها در طول جنگ انجام داده‌اند لازم بود در جایی مورد قدردانی قرار می‌گرفت.

«رسول ملاقلی پور» در جواب این پرسش که چگونه با تغییر یکی از شخصیت‌های فیلم‌نامه (فتاح-رو بیک) از سوی تهیه‌کننده موافقت کرده است توضیح داد: اگر در تیتراژ پایانی فیلم دقت کرده باشید اسم آقای «محمدی» به عنوان یکی از مشاوران نام برده شده؛ چون بنده وقتی فیلم‌نامه می‌نویسم از اطرافیان خود مشورت می‌گیرم و بحث آقای «محمدی» خارج از تهیه‌کننده بودن به عنوان کسی که شناخت خیلی خوبی از مسائل مذهبی دارند برای بالا بردن کیفیت اثر بسیار مثمر‌تر واقع شد.

وی اشاره کرد: البته معنی تهیه‌کنندگی در جامعه ما با کشورهای صاحب سینما متفاوت است؛ چون تهیه‌کننده در کشور ما تمام انرژی خود را صرف این امر می‌کند که چگونه می‌توان هزینه‌ها و زمان کار را کاهش داد. آقای محمدی تمام این فشارها را دارند البته طوری که کوچک‌ترین لطمه‌ای به کیفیت کار نخورد و در کنار این بخش از کار دیدگاه مناسبی نسبت به ساختار فیلم

و فیلم‌نامه هم دارند به ویژه این که ذائقه مخاطب را هم می‌شناسند طبیعتاً من هم به عنوان کارگردان خیلی دوست دارم با تهیه‌کننده‌ای کار کنم که هم دانش و هم شعور سینمایی دارد و هم از اصول حرفه‌ای کار بهره‌برده است. مسلماً موضع گرفتن در مقابل این چنین تهیه‌کننده اشتباه محض است.

کارگردان فیلم در توضیح شخصیت «رو بیک» اظهار کرد: غیر از راهنمایی که بنده از تهیه‌کننده گرفتم به خاطر جلوگیری از دل‌خوری احتمالی هموطنان مسیحی، از مشورت برخی دوستان در شورای خلیفه‌گری ارامنه استفاده کردم. بنده برای ساخت این فیلم «انجیل» را نخواندم ولی از دوستانی بهره بردم که از لحاظ اطلاعات مذهبی در دین مسیحیت از اطلاعات کافی بهره‌مند بودند و اگر در جایی شبهه‌ای به وجود می‌آمد آنها می‌توانستند با ذکر آیه‌های انجیل آن مطلب را ثابت کنند.

«ملاقلی پور» افزود: حتی مسئله خودکشی «رو بیک» نیز با مطالعه انجام شده بود که همان کارشناسان از شورای خلیفه‌گری به من گفتند اگر بعد از اکران فیلم در این زمینه با انتقاد روبه‌رو شدید با مراجعه به آنها در رفع انتقادات استفاده کنیم.

وی درباره دلیل انتخاب این اسم (رو بیک) برای جمشید هاشم پور گفت: من دوستی داشتم در سینما به نام «رو بیک منصوری» (مرحوم منصوری در سن ۶۲ سالگی پس از سال‌ها خدمت به سینما درگذشت) که وی حدود ۵۰ سال به سینمای ایران خدمت کرده است و

تصویر این است که

هر فیلم‌سازی

که با ایشان کار کرد، دنیایی

از دانش سینما را از ایشان فراگرفت و به

شخصه به شدت به شخصیت انسانی وی

علاقه‌مند بودم و طبیعتاً اسم شخصیت مسیحی فیلم خود را

«رو بیک» گذاشتم تا ادای دین کوچکی به او باشد حتی در کارهای قبلی من این توجه

(استفاده از شخصیت مسیحی) نیز مشاهده می‌شد که در آن فیلم هم شخصیت مسیحی

فیلم نامش رو بیک بود.

«ملاقلی پور» ادامه داد: در اینجایک حکایت واقعی به ذهنم رسید، در خاطرات وزیر دفاع سابق عراق خواندم که در یک عملیاتی تعدادی اسیر ایرانی توسط لشکر عراقی به اسارت گرفته شده بود ما که در میان این اسراء فردی مسیحی بود که در مقابل فشاری که به او وارد می‌کردند تا به حضرت امام خمینی (ره) توهین کند مقاومت می‌کرد، وزیر دفاع عراق با تعجب از وی پرسیده بود که تو مسیحی هستی پس چرا مقاومت می‌کنی برای توجه‌های من؟ دارد؟ اسیر در پاسخ گفته بود که اگر به امام اعتقاد قلبی نداشتم الان اینجا نبودم. بنابراین، باید نسبت این چنین هم‌وطنانی با افتخار یاد کرد و بنده سعی کردم به نوعی نسبت به این قوم سرافراز ادای دین کنم.

«ملاقلی پور» در ادامه به صحنه‌ای از فیلم که صدای تلاوت سوره «الرحمن» به گوش

می‌رسد و شخصیت رو بیک متوجه آن ندای آسمانی می‌شود اشاره کرد و افزود: این صدایک ندای آسمانی بود و طبیعتاً انسانی پاک مثل «رو بیک» آن صدا را با اشتیاق می‌شنوند و بنده به عنوان فیلم‌ساز قصد نداشتم صحنه‌ای را در فیلم بگذارم که یک مسیحی، مسلمان می‌شود، زیرا هدف از این همنشینی ادیان کنار هم نزدیک کردن آنها به هم در کنار احترام به اعتقادات مذهبی آنها بوده است.

وی همچنین از جمشید هاشم‌پور به عنوان فردی که هنر را به خوبی می‌فهمد نام برد و گفت: وی دارای توان بازیگری بسیار بالایی است و من معتقدم او به خوبی در ایفای این نقش موفق بوده است.

کارگردان فیلم «افق» به بازی زیبای «گلشیفته فراهانی» در فیلم «میم مثل مادر» اشاره کرد و درباره‌ی شبیهاتی که در باره عدم تطابق سن گلشیفته فراهانی با شخصیت سپیده در بخش دوم فیلم پیش آمده اظهار داشت: ما به این نتیجه رسیدیم که خانم فراهانی، بهترین انتخاب برای این نقش است و مهم برای بنده این ناگفته بود که بازیگر یک بازی درست برای من انجام دهد، البته بنده منکر بازی بقیه هنرمندان نمی‌شوم ولی گلشیفته فراهانی بهترین انتخاب بود که در هر دو بخش زمانی فیلم به خوبی ظاهر شد.

«منوچهر محمدی» در توضیح بیشتر این مطلب افزود: بازیگر خوب در سینمای ما کم نیست ولی چند نکته است که قابل تأمل است؛ یکی این که بازیگری آمادگی پذیرش نقش را داشته باشد همین طور از انگیزه‌های لازم برخوردار باشد و خانم فراهانی از این شرایط به طور کامل برخوردار بود و آنچه که مهم است پذیرش مخاطب است که در این فیلم با بازی فراهانی این ارتباط به وضوح با مخاطب برقرار شد.

فراهانی در صحنه‌های پایانی فیلم که ناگزیر بود بدون هیچ حرکت بر روی تخت بیمارستان حساس‌ترین بخش فیلم را بازی کند هنر خود را به زیبایی نشان داد.

تهیه‌کننده «میم مثل مادر» در بخش دیگر گفت: موضوعی که پیش از این نشست مطرح نکرده بودیم پردازش شخصیت پدر «سپیده» است که تنها در دو سکانس از فیلم خاطره‌ای از پدر به تصویر کشیده می‌شود و این که پدر به وسیله هنر خوشنویسی به سپیده آموزش قرآن می‌دهد، شخصیت پدر سپیده به دلیل زمان فیلم به طور کامل پرداخت نشد در حالی که تفکر و تربیت او که نشأت گرفته از قرآن است از سپیده مادری صبور و انسانی شایسته ساخته است.

وی عنوان کرد: آیه‌ای که پدر به سپیده آموزش می‌دهد به جان سپیده می‌نشیند (فبأی آلاء ربکما تکذبان - سوره الرحمن) و در این آموزش است که شخصیت واقعی سپیده شکل می‌گیرد. در این آیه اشاره می‌شود که به چه دلیل نعمت‌های خدا را تکذیب می‌کنید و سپیده می‌آموزد که هیچ نعمتی از سوی خدا نباید مورد تکذیب قرار گیرد حتی اگر فرزندی که دارای نقص عضو است و از سوی خدا برای او فرستاده شده عزیز است.

«محمدی» توضیح داد: در این فیلم دو

نگرش وجود دارد یکی نگرش شکل دهنده شخصیت سپیده است که معتقد به وجود حکمت در هر چیزی است و از این رهگذر به یک توکل رسیده است و در مقابل سهیل (حسین یاری بازیگر نقش مقابل گلشیفته فراهانی) شخصیتی است که دارای دامنه تحمل بسیار پایین بوده، شخصیتی که با اولین ناملایمت دست به شکوه و شکایت می‌زند و از این دیدگاه دچار بی‌مبالاتی می‌شود یعنی عدم توجه به نعمت‌ها، زیرا وقتی از بچه به نام «پرتی» (عنصر اضافی) خلقت نام می‌برد نشان از این امر دارد که برای راحتی و آسایش خودش حاضر است بچه را قربانی کند و نقطه مقابل این طرز تفکر، شخصیت سپیده است که با آرامش و ایمان به خدا تمام ناملایمات را پشت سر می‌گذارد حتی زمانی که دوستش به او می‌گوید دلیل شیمیایی شدن او (سپیده) سهل‌انگاری اوست سپیده تنها می‌خندد و حرف او را با شوخی پاسخ می‌دهد.

آیه‌ای که پدر به سپیده آموزش می‌دهد به جان سپیده می‌نشیند (فبأی آلاء ربکما تکذبان - سوره الرحمن) و در این آموزش است که شخصیت واقعی سپیده شکل می‌گیرد که هیچ نعمتی از سوی خدا نباید مورد تکذیب قرار گیرد حتی فرزندی که دارای نقص عضو است. «ملاقلی پور» نیز در این باره گفت: در این فیلم به طور غیرشعاری نمایش داده می‌شود که در فرهنگ قرآنی چه آدم‌هایی تربیت می‌شوند. آدم‌هایی مثل سپیده که در زندگی تأثیر مثبتی از قرآن گرفته‌اند.

«منوچهر محمدی» در بحث سینمای قرآنی و بیان شاخص‌های قرآنی با زبان سینما تصریح کرد: همان‌طور که در آیات اول سوره بقره آمده قرآن برای هدایت مردم فرستاده شده است و مطمئن باشید اگر به مفاهیم قرآن درست عمل می‌شد بسیاری از مشکلات فردی و اجتماعی حل خواهد شد که در این مسیر نقش سینما بسیار حائز اهمیت است البته نحوه استفاده از یک مفهوم قرآنی در فیلم‌نامه به ضرورت‌های داستان برمی‌گردد و این پرداخت‌ها محتاج دقت و کارشناسی دقیق است.

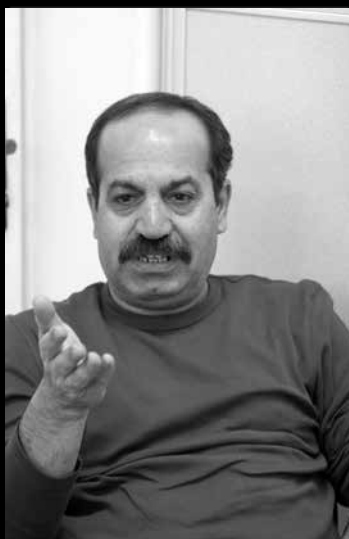
وی به یکی از نمونه‌های موفق سینمای ایران که مفهومی قرآنی را با زبانی غیرمستقیم ولی تأثیرگذار به تصویر گذاشته است گفت: در این رابطه بهترین نمونه برای بنده فیلم «رنگ خدا» ساخته مجید مجیدی است که برای من مشخص‌ترین نوع استفاده از مفاهیم قرآنی است. مجیدی در آن فیلم تلاش کرده که بگوید هر چیزی که در دنیا وجود دارد آیه و نشانه‌ای از وجود خداست. وقتی آن کودک نابینا به شیوه خط «بریل» دست خود را روی آب روخانه می‌کشد و ریگ‌های کف رودخانه را می‌خواند این نشانه‌ای از پرداخت مناسب از مفهوم قرآنی را در خود دارد.

این تهیه‌کننده افزود: این تصویری اشتباه است که فکر کنیم انباشته کردن فیلم از مفاهیم قرآنی نشانه توجه به قرآن است بلکه تأثیرگذاری اثر باید مورد نظر باشد اگر بار مفاهیم اثر بسیار زیاد باشد کمر آن اثر هنری زیر بار

رسول ملاقلی پور:
اگر بخواهیم خیلی جزئی بررسی کنیم به گمانم دو مفهوم بود که به طور روشن به آن پرداخته شد یکی آیه فبأی آلاء ربکما تکذبان - سوره الرحمن بود که منجر به شکل‌گیری شخصیت سپیده شده بود و دیگری آیه‌ای که در آخر فیلم در تیتراژ فیلم است که درباره کشتن فرزندان از ترس فقر است؛ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِهْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ ...

به شخصیت «سهیل» می‌کنم. کارگردان فیلم‌های دفاع مقدس به سرمایه‌گذاری صحیح در سینمای قرآنی و دفاع مقدس اشاره کرد و ادامه داد: در هر دوره‌ای بعضی ژانرها توانایی بالا در فروش دارند به عنوان نمونه «افق» در زمان خود به خوبی فروخت ولی در زمان حاضر اساساً فیلم‌های جنگی مخاطب ندارد و این مهم هم دلایل زیادی دارد. «محمدی» در ادامه این بحث ضمن مخالفت با این قسمت از صحبت‌های ملاقلی‌پور توضیح داد: بحث فروش و مخاطب فیلم جنگی یک قانون مشخص ندارد و نمی‌توان رأی قطعی برای آن در نظر گرفت. معتقدم ژانر دفاع مقدس از آن ژانرهایی است که اگر فیلم درست در این ژانر ساخته شود حتماً می‌فروشد و اگر ارتباط بین مخاطب و فیلم برقرار شود در هر ژانری فیلم با استقبال مواجه می‌شود. نکته مهم در فروش فیلم این است که باید به گونه‌ای باشد که بر دل مخاطب بنشیند و بیننده از همان ابتدای فیلم با آن ارتباط برقرار کرده و از دیدن آن لذت ببرد.

این مفاهیم خواهد شکست و به دنبال آن مخاطب هم نمی‌تواند با اثر ارتباط برقرار کند.

وی افزود: در کارهای قرآنی باید به عمق موضوع مطروحه باید توجه شود نه به گستردگی نمادهای آن بنابراین برای روایت یک مفهوم قرآنی حتماً احتیاجی نیست که یک داستان قرآنی روایت شود. «ملاقلی‌پور» نیز درباره چگونگی استفاده از مفاهیم قرآنی در فیلم «میم مثل مادر» توضیح داد: اگر بخواهیم خیلی جزئی بررسی کنیم به گمانم دو مفهوم بود که به طور روشن به آن پرداخته شد یکی آیه فبأی آلاء ربکما تکذبان -سوره الرحمن بود که منجر به شکل‌گیری شخصیت سپیده شده بود و دیگری آیه‌ای که در آخر فیلم در تیتراژ فیلم است که درباره کشتن فرزندان از ترس فقر است؛ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِینَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزُقُکُمْ... که این فرزندکشی به وضوح در زمان جاهلیت در عربستان مشاهده می‌شد که دختران خود را از ترس فقر و مسائل امنیتی زنده به گور می‌کردند که با ظهور اسلام این رسم غیرانسانی منسوخ شد.

این کارگردان اشاره کرد: اگر ما این نکته را بپذیریم که قرآن مختص زمان خاصی نیست، قطعاً این فقر که از آن به عنوان دلیل فرزندکشی نام می‌برد تنها فقر مالی نیست بلکه فقر روحی و معنوی را نیز شامل می‌شود. این همان اشاره‌ای است که بنده

«منوچهر محمدی»:

مرا از کابوس رفتن «رسول» بیدار کنید

گفت: «دعای کردم که در پایان عمر عاقبت به خیر از دنیا بروم» و حالا می‌فهمم که وی تا چه حد نزد سالار شهیدان عزیز بوده که توانست این‌گونه عاقبت به خیر شود.

فیلمساز غریزی

تهیه‌کننده فیلم «میم مثل مادر» خصوصیت آثار «ملاقلی پور» را غریزی بودن آنها دانست و خاطر نشان کرد: معتقدم «رسول» یک فیلمساز فطری بود که این هنر - صنعت را به واسطه غریزه کسب کرده و من تا به حال ندیدم که فیلمسازی بتواند به این زیبایی فطرت درونی خود را به تصویر بکشد و به جرأت اعتراف می‌کنم که وی استاد به تصویر کشیدن احساسات بود.

«محمدی» تصریح کرد: اگر «رسول» زنده بود راضی به گفتن این راز نبود ولی شاهد بودم که چه خانواده‌هایی با مراجعه به خانواده «ملاقلی پور» از کمک‌های مادی و معنوی وی به‌آنها می‌گفتند و امید دارم که روزی از خواب بیدار شوم و دوباره بتوانم وی را ببینم و این اتفاقات فقط یک کابوس باشد.

گروه هنر: رفتن «رسول ملاقلی پور» برای من هرگز باورپذیر نیست و هنوز احساس می‌کنم رفتن وی کابوسی است که اگر از آن بیدار شوم دوباره می‌توانم او را

ببینم.

«منوچهر محمدی» تهیه‌کننده سینما در گفت‌وگو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان این مطلب که آثار «رسول» و ام‌دار اعتقادش بود اظهار داشت: من در مدتی که افتخار همکاری با «رسول» را داشتم متوجه شدم عشق و علاقه «ملاقلی پور» به فیلمسازی به این خاطر بود که بتواند به واسطه این ابزار اعتقادش را به تصویر بکشد، اعتقادی که ریشه در باورهای قوی مذهبی وی داشت.

وی افزود: در سفر اخیری که همراه با «رسول» به کربلا داشتم، به عین‌ه شاهد راز و نیازهای وی به درگاه احدیت بودم و هنگامی که مناجات وی را در حرم اباعبدالله مشاهده کردم به شدت به خلوصی که در ایشان بود رشک بردم. در همان سفر از وی پرسیدم که چه دعایی در حرم سالار شهیدان می‌کردی، وی

رهبر معظم انقلاب درگذشت

رسول ملاقلی پور هنرمند دفاع مقدس را تسلیت گفتند

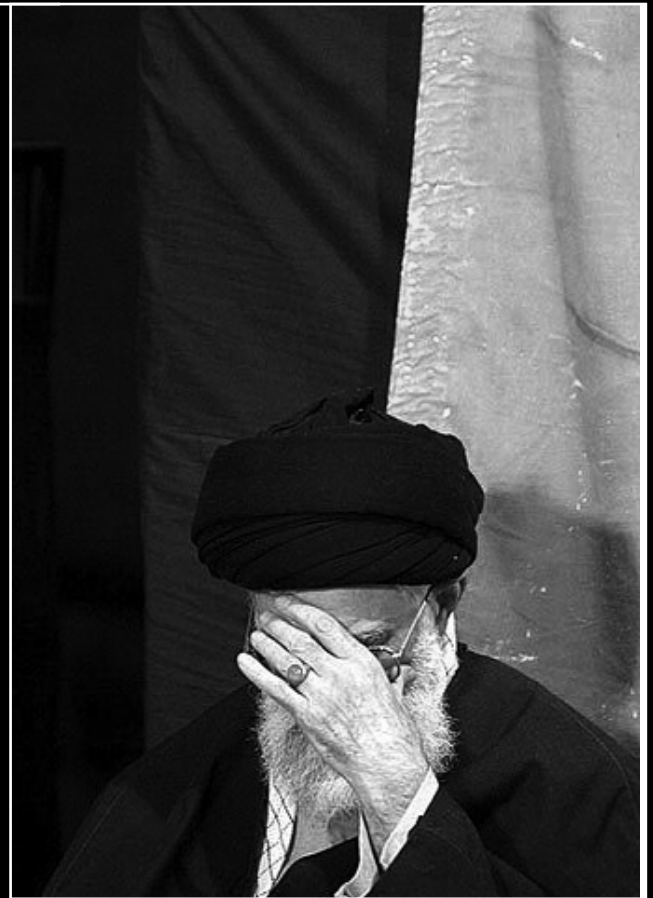
گروه سیاسی: در پی درگذشت ناگهانی هنرمند دفاع مقدس مرحوم آقای رسول ملاقلی پور حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی پیام تسلیتی به جامعه سینماگران و اصحاب هنر و خانواده ایشان صادر کردند. به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) متن پیام رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به مناسبت درگذشت مرحوم ملاقلی پور به این شرح است.

بسم الله الرحمن الرحيم

درگذشت ناگهانی هنرمند دفاع مقدس مرحوم آقای رسول ملاقلی پور را به بازماندگان و دوستان ایشان و به همه‌ی سینماگران و اصحاب هنر متعهد تسلیت می‌گویم.

آن مرحوم در زمره‌ی کسانی بود که باشوق و خلوص جوانانه و با انگیزه‌های انقلابی پای در میدان هنر نهادند و سال‌هایی از عمر خود را در این تلاش مؤمنانه سپری کردند و آثار ماندگار و ارزشمندی آفریدند. درگذشت ایشان برای جامعه‌ی هنری تأسف‌بار است. از خداوند متعال پاداش شایسته و رحمت و مغفرتش را برای آن مرحوم مسألت می‌کنم.

سیدعلی خامنه‌ای

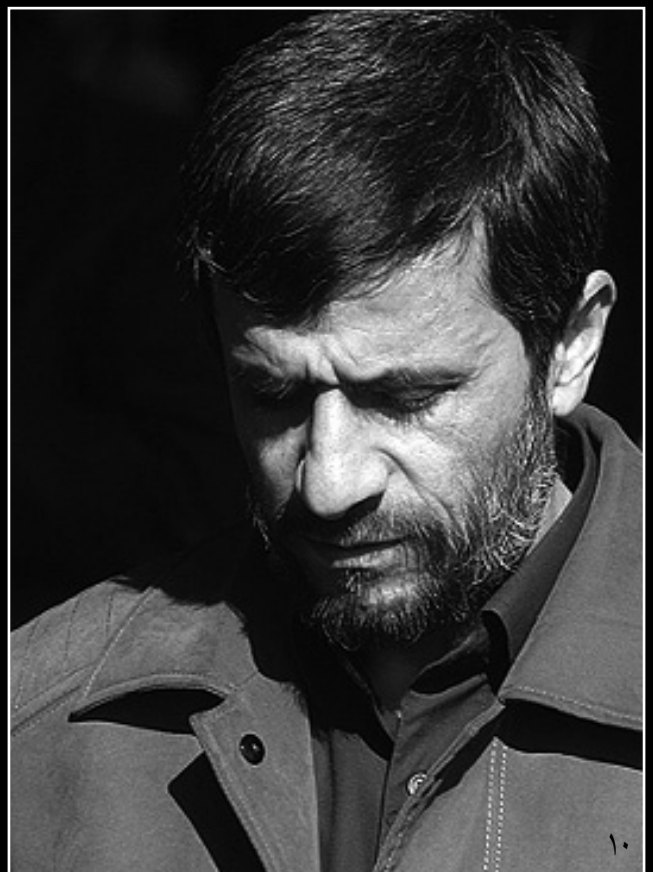
رئیس جمهوری درگذشت ملاقلی پور را تسلیت گفت

گروه هنر: رئیس جمهور در پیامی درگذشت رسول ملاقلی پور فیلمساز برجسته کشور را به جامعه هنری، سینماگران و ملت ایران همچنین خانواده این هنرمند متعهد، تسلیت گفت.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) به نقل از دفتر امور رسانه‌های ریاست جمهوری، متن پیام تسلیت محمود احمدی نژاد به این شرح است. خبر ناگوار درگذشت هنرمند نامی کشور و فیلمساز برجسته دفاع مقدس، رسول ملاقلی پور، موجب تألم و تأثر فراوان شد.

بی‌شک فقدان این سینماگر متعهد و مردمی، ضایعه‌ای برای منظومه هنری کشور و ملت هنرپرور ایران عزیز محسوب می‌شود.

اینجانب مصیبت وارده را به ملت شریف، جامعه هنرمندان و سینماگران و به ویژه خانواده گرامی آن فقید سعید تسلیت می‌گویم و برای روح پر تلاطم رسول ملاقلی پور، پرواز در جوار روح قدسی رسول الله اعظم (ص) آرزو می‌کنم.

برای شرکت در مراسم تشییع کارگردان سینمای دفاع مقدس دوربین‌های اهالی سینما به احترام «رسول ملاقلی پور» خاموش شد

طریق خویش او با نینوا آغاز کرد و به رسم وفاداری به مولای آزاده اش حسین (ع)، با «عصر روز دهم» دفتر سینما را بست. و چنین بود که چون سنگی در آب، رها شد و به زرفای رود رسید و رفت. باز حمت آمد و با عزت رفت. قرین رحمت باد. در پایان این بیانیه آمده است: با یاد و احترام او دوربین‌ها را خاموش می‌کنیم، نورها را پرده می‌گیریم و با حضور در تالار وحدت، تسلاهی خاطر یکدیگر می‌شویم. خانه سینما یک بار دیگر فقدان دردناک رسول ملاقلی پور را به همه اهل سینما و فرهنگ و هنر کشور تسلیت می‌گوید و با تعطیلی کلیه مراکز فنی، هنری و تولیدات سینمایی کشور، همگی را به حضور در تشییع پیکر آن مرحوم دعوت می‌کند.

گروه هنر: هیئت مدیره خانه سینما در پی درگذشت رسول ملاقلی پور بیانیه‌ای را منتشر کرد و طی آن اعلام کرد که کلیه فعالیت‌های سینمایی فردا (پنجشنبه) تعطیل خواهد بود. به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) به نقل از روابط عمومی خانه سینما، بیانیه هیئت مدیره خانه سینما اینگونه آورده است: به نام صاحب حق زیبایی... و تقدیر چنان شد که یکی از نشانه‌های تاریخ سینمای نوین ایران سر بر آستان یار بساید و ستاره‌ای از ستارگان این مرز و بوم خاموش شود. سختی راه‌های ناهموار را بر خود هموار کرد. ریاضت کشید و پر روح و جسم خویش، رنج‌های بسیار تحمیل کرد. این بیانیه می‌افزاید: ملاقلی پور عاشق بود و مسافر و در تلاش دائم برای اینکه پیام‌زد. تلاش جان‌فرسای او، در لحظه لحظه آثارش مشهود بود. نشانه‌هایی بارز از عشق و محبت و به

معاون وزیر ارشاد:

رسول سینمای ایران در جوار مولایش آرام گرفت

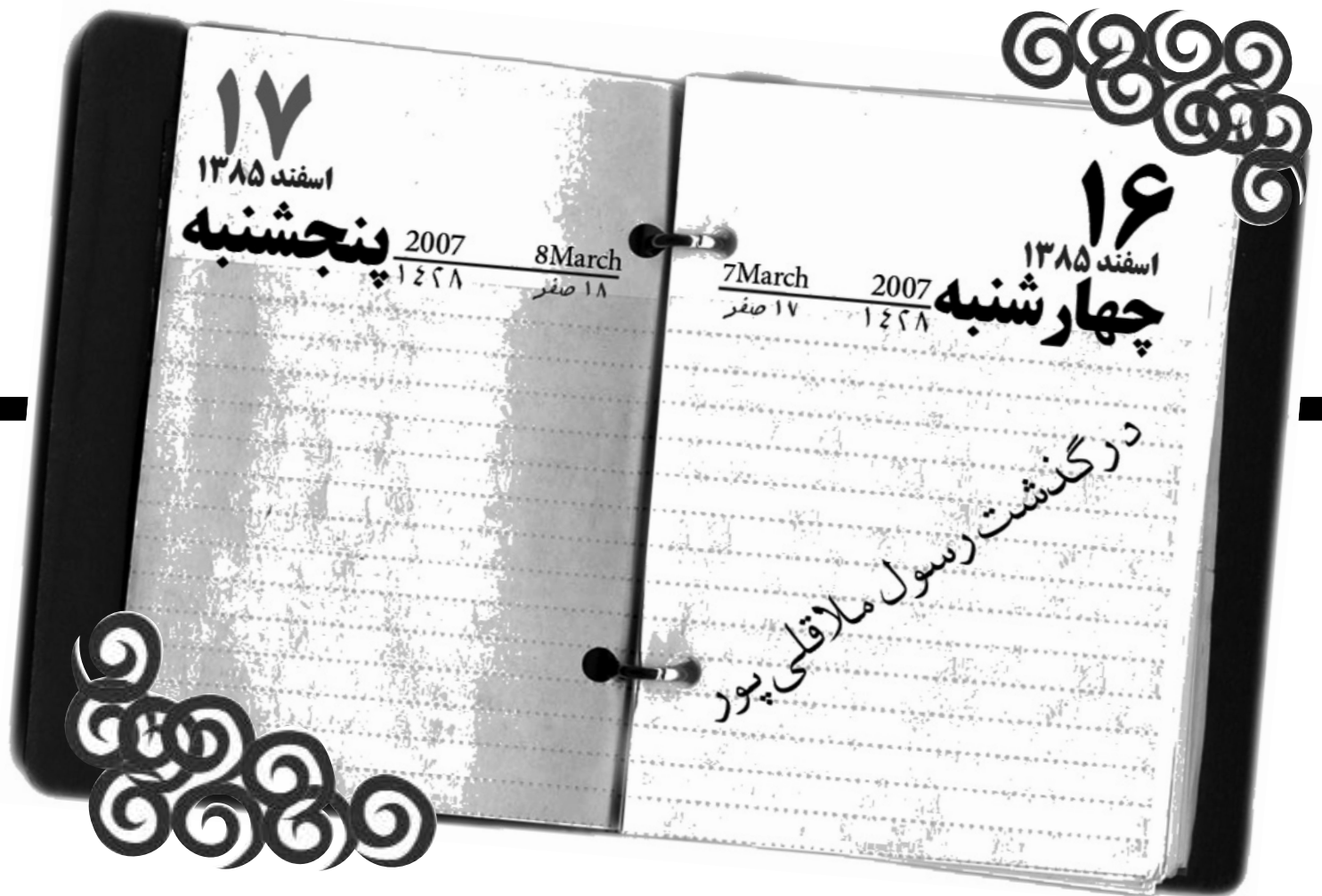
و نجیب ایران می‌نگردد که هنوز حلاوت و خاطره خوش آثار درخشان و ماندگار او به ویژه در عرصه سینمای دفاع مقدس با تمام وجود احساس می‌کند و نغمه‌های انسانی آخرین اثر تاثیرگذار از «میم مثل مادر» را در گوش جان خویش دارد. در این پیام تسلیت آمده است: معاونت امور سینمایی در آستانه اربعین حسینی، هم‌حشری او با مولایش حسین (ع) رامسئلت نموده و ضمن همدردی صمیمانه با خانواده معزای ایشان، یاد و نام نیک او را برای همیشه در قاموس فرهنگ و هنر این کهن سرزمین الهی پاس خواهد داشت.

«عصر روز دهم» را این بار در سرزمین نینوا (عراق) مقابل دوربین برد. در این پیام افزوده شده است: اما دریغ و درد که داس اجل چه زود ساقه وجود نازنینش را چید و داغ این هجرت محتوم را بر جان ما نشاند. «جعفری جلوه» می‌افزاید: جامعه سینمای ایران با بهت و اندوه عمیق در حالی نظاره‌گر تشییع و بدرقه پیکر سینماگر فقید و خوشنام ایران به سوی آرمگاه ابدی خویش خواهد بود و با چشم‌مانی اشکبار به جای خالی او در قاب سینمای معتمد

گروه هنر: معاون امور سینمایی و سمعی و بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با صدور پیام تسلیتی به مناسبت درگذشت «رسول ملاقلی پور» کارگردان مطرح سینمای دفاع مقدس گفت: رسول سینمای ایران در جوار مولایش آرام گرفت.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران به نقل از روابط عمومی معاونت امور سینمایی، در پیام تسلیت «محمد رضا جعفری جلوه» آمده است: «ملاقلی پور» سینمای حرفه‌ای را با نینوا آغاز کرد و مصمم بود تا در روزهای آتی فیلم تازه‌اش

کاروان شهدا و انشالله کر بلا خواهند بود. زندگی هنرمند با مرگ او خاتمه نمی یابد بلکه حیات او در آثار ارزشمند و متعهدانه او جاری و باقی خواهد بود.

رفتن رسول را باور نمی کنیم اگر چه دیگر او را نخواهیم دید اما آغاز سفری را که شاید کر بلا نقطه آغاز آن است می توانیم هضم کنیم و تسلی یابیم. به همسر آن مرحوم که خود از تبار زینبیا است و به فرزندان این هنرمند انقلاب تسلیت عرض می کنم و انشالله خداوند در این روزهای آخر سال تحمل این مصیبت را بر همه بازماندگان آسان گرداند و پاداش صبر بر این ضایعه دردناک را به احسن حال مبدل سازد.

پیام بنیاد فرهنگی هنری روایت فتح به مناسبت درگذشت رسول ملاقلی پور آخرین فیلمنامه زندگی هنرمند بسیجی در سفری نورانی نوشته شد و در پانزدهمین روز اسفندماه ۸۵ برای همیشه ناتمام ماند.

در متن پیام بنیاد فرهنگی هنری روایت فتح به مناسبت درگذشت رسول ملاقلی پور آمده است: در واپسین روزهای زمستان که بهار به انتظار نوازش شاخه ها نشسته است، آخرین فیلمنامه زندگی هنرمند بسیجی در سفری نورانی نوشته شد و در پانزدهمین روز اسفند برای همیشه ناتمام ماند و اینچنین پایان اسفند با پایان زندگی هنرمندی شایسته، تن پوشی از ماتم در بر کرد و به همین

گروه هنر: «جواد شمقدری» کارگردان و مشاور رئیس جمهوری در امور هنری، بنیاد فرهنگی هنری روایت فتح و شورای مرکزی انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران با صدور پیام هایی ضایعه درگذشت رسول ملاقلی پور را تسلیت گفتند.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، در متن پیام «جواد شمقدری» آمده است: رسول ملاقلی پور از نسلی است که هویت و سیر رشد و تعالی خود در بستر حرکت انقلاب اسلامی جست از مسجد به هنر، از انقلاب به عکاسی و از جنگ به سینما رسید.

بی تردید بهترین آثار او فیلم هایی است که ایده و مضمون و بلاخره قصه آن از وقایع، آرمان ها و انگیزه آدم هایی سر بر آورده که در درون دفاع مقدس و صحنه های حماسه و مقاومت، خود اسطوره شده بودند.

هر گاه او در مقابل قامت مردان مردی که اگر چه در زمین گام می زدند اما در عرش الهی خط پرواز آنها رسم می گردید، زانو زد، توانست به خلق آثاری ماندگار توفیق یابد، این آثار فارغ از آن که منتقدان چه نظری داشته و دارند و بی تردید نقاط درخشان کارنامه سینمایی او هستند.

این پیام می افزاید: فرزندان پاکی که اینک فرشتگانی هستند که در احوال پر خطر آن عالم او را نه تنها همراهی می کنند که ریسمان اتصال او به

شانزدهم اسفند؛ آخرین برگ تقویم ملاقلی پور

دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم درگذشت «رسول ملاقلی پور» را تسلیت گفت

دفاع مقدس همراه بود برای همیشه مانا و جاودان خواهد ماند.

«سفر به جزابه» سرآمد فیلم‌های دفاع مقدس است که هیچ‌گاه از یاد نخواهد رفت. «رسول» که به تازگی از سفر کر بلا برگشته بود سودای ساختن فیلم «عصر روز دهم» را در سر داشت و در همین راستا در ساخت فیلم مستند «شش گوشه آسمان» که از مراحل ساختن ضریح جدید امام حسین (ع) بوده کمک سازندگان آن شتافت.

او هنگامی که برای بازدید لوکشین‌های فیلم جدید خود در هجرت و سفر به سر می‌برد به سرای باقی شتافت و نتوانست سعی قهرمان فیلم خود در بین الحرمین حضرت سیدالشهدا (ع) و ابوالفضل العباس (ع) را به تصویر بکشد. دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم به ویژه جامعه هنری این نهاد انقلابی، ارتحال این هنرمند عالی قدر را به جامعه هنری و خانواده داغدار ایشان تسلیت گفته و برای آن فقید سعید از درگاه حضرت حق تقاضای غفران و رحمت می‌کند.

امید آن که سایر دوستان و بتوانند اقدامات و کارهای ناتمام او را دنبال کنند.

گروه خبرنگاران افتخاری / فخرالدین یوسف پور: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم با صدور اطلاعیه‌ای درگذشت هنرمند دفاع مقدس، «رسول ملاقلی پور» را تسلیت گفت.

به گزارش خبرنگار افتخاری خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) در قم، متن اطلاعیه دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم بدین شرح است: «بار دیگر دست اجل گلی از بوستان هنر را، که دغدغه دفاع مقدس در سر داشت و شوق وصال و زیارت سالار شهیدان از آسمان دنیای مادی برچید.

رسول ملاقلی پور که حضور در عرصه هنر را با عکاسی روزها خون و آتش جنگ تحمیلی در مسجد جامع خونین شهر آغاز کرده بود و در فتح خرمشهر نیز همپای دلاور مردان دفاع مقدس به ثبت دلاوری‌های آنان اقدام می‌کرد، فیلم کوتاه «قاصدان» و فیلم بلند «نینوا» را آغاز کرد. و با «بلمی به سوی ساحل» عرصه جدیدی در سینمای دفاع مقدس گشود.

«افق» سرآمد سینماس حماسی دوران مقدس بود که با کلیپ مشهور «بمیرید، بمیرید، از این عشق چو مردید همه شور پذیرید» که با نماهایی از حنابندان دلاور مردان

((امیر حسین صدیق)):

سینمای ملاقلی پور تکرار نشدنی است

در آثار «ملاقلی پور» به چشم می‌خورد، چراکه حقیقت در فیلم‌های وی عنصری اساسی بود و هیچ‌گونه اغراقی در آثار وی به چشم نمی‌خورد و همین امر سبب شده که فیلم‌های وی در این ژانر، جاودانه شود.

این بازیگر در خاتمه اظهار داشت: لحنی که «رسول» موقع بیان نظراتش با بازیگر داشت به قدری صمیمانه بود که هنرمند به راحتی می‌توانست با نقش ارتباط برقرار کند.

«امیر حسین صدیق» متولد ۱۳۵۱ نیشابور، دارای مدرک دیپلم بازیگری از مدرسه فیلم و هنر و ادبیات صدا و سیما است. وی فعالیت هنری را با عضویت در گروه تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آغاز کرد. او سینمای حرفه‌ای را با بازی در فیلم «قافله» به کارگردانی مجید جوانمرد تجربه کرد.

قلب وی طاق است این ناملایمات را نداشته باشد.

سینمای «ملاقلی پور» بدون اغراق است

شاید اغراق نباشد اگر بگوییم بهترین سکانس‌های فیلم‌های دفاع مقدس در آثار «ملاقلی پور» به چشم می‌خورد، چراکه حقیقت در فیلم‌های وی عنصری اساسی بود

ایمان واقعی

بازیگر فیلم «میم مثل مادر» خاطر نشان کرد: ایمان و اعتقاد ارزش‌های هستند که در هر انسانی به اندازه‌ی خاص وجود دارد ولی ایمانی که در «رسول» بود به قدری واقعی و قلبی بود که ذره‌ای رنگ بوی ری نداشت و همین امتیاز سبب شده بود آثار وی بتواند مخاطب را شایسته خود کند.

«صدیق» بیان کرد: شاید اغراق نباشد اگر بگوییم بهترین سکانس‌های فیلم‌های دفاع مقدس

گروه هنر: سینمای «ملاقلی پور» دیگر تکرار نخواهد شد، سینمایی که ریشه در اعتقادات و باورهای وی داشت.

«امیر حسین صدیق» بازیگر سینما در گفت‌وگو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان مطلب فوق اظهار داشت: سینمای «ملاقلی پور» دیگر تکرار نخواهد شد، سینمایی که ریشه در اعتقادات و باورهای وی داشت. سینما شاید بتواند هنرمندان بزرگی را در آینده بپروراند ولی خلق فیلمسازی مثل «رسول» دیگر امکان‌پذیر نیست و ای کاش این یادبودها در زمان زنده بودن هنرمندان انجام شود.

وی ادامه داد: از خصوصیات بارز «رسول» توجه بیش از اندازه به مشکلات اجتماعی جامعه بود که همیشه وی را آزرده خاطر می‌کرد و شاید این ناراحتی‌ها باعث شده دیگر

سادگی رسول ملاقلی پور از میان ما پرکشید.

با رسول ملاقلی پور با «سقای تشنه لب» «عطش را آزمودیم و با «بلم» ساخته اندیشه بلدش «به سوی ساحل» رفتیم. با ملاقلی پور بر شانه ستاره‌ها «پرواز در شب» را تجربه کردیم و مجنون وار «پناهنده» لحظه‌های دلدادگی شدیم. با او به «جزابه» سفر کردیم تا در محفل «نجات یافتگان» حدیث نامکرر عشق را زمزمه کنیم.

با رسول عزیز لحظه‌های بسیاری را شانه به شانه «هیوا» در هوای جبهه‌ها نفس تازه کردیم و سینه به سینه «نسل سوخته» به پیش رفتیم تا در «مزرعه پدری» بوته‌های امید و آرزو بکاریم. با رسول ملاقلی پور لطیف‌ترین و پاک‌ترین عشق‌ها را با «میم مثل مادر» در همه تار و پودمان تجربه کردیم تا یادمان باشد که دریای هنر متعهد، عمیق و بی‌کرانه است و او غواص مروارید ناب از این بی‌کرانه دریا بود و افق این را نشان می‌داد.

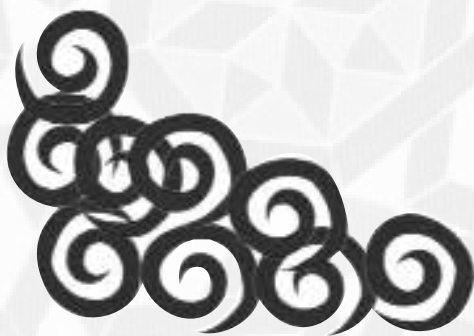
شاید اگر رسول مرگ امان می‌داد «عصر روز دهم» را لحظه به لحظه می‌گریستیم. اما افسوس که این اثر فقط در پیش تولید مرگی نابهنگام متوقف ماند. کاش فرصت عمر بیش از این با رسول ملاقلی پور مدارا می‌کرد تا شش گوشه عرش او را ببینیم، شاید بی‌سبب نبود که پس از این همه سال درست در همین سال که آخرین برگ تقویمش به شانزدهم اسفند ختم شد، او زائر تربت پاک شهید نینوا شد تا با خاطره خوش سفر زیارت به سفر آخرت برود.

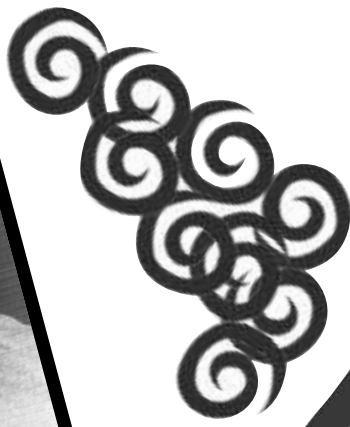
روحش شاد و یادش در قلب آحاد ملت هنرمندان متعهد و به ویژه خاکی پوشان بسیجی این دیار جاودان باد که خود یکی از آنان بود.

گزارش تصویری

مراسم تشییع پیکر رسول سینمای ایران زنده یاد رسول ملاقلی پور

بهشت زهرا (س)؛ قطعه ۲۲۴، خانه ابدی «رسول ملاقلی پور» رسول سینمای دفاع مقدس

گروه هنر: مرحوم «رسول ملاقلی پور» از معدود اهالی سینما بود که در مراسم تشییع او از هر قشر و حوزه‌ای بزرگانش آمدند. اهالی سیاست، هنر، رسانه‌ها، اجتماع، ادب و... آمدند تا پیکر آن فیلمساز جنگ را به خاک سپارند.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، رسول ملاقلی پور در حالی روز پنجشنبه ۱۷ اسفندماه از مقابل تالار وحدت تا قطعه هنرمندان در بهشت زهرا (س) تشییع شد که در این مراسم دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون امور سینمایی، هنرمندان و مسئولان سینما، تئاتر و تلویزیون و جمع کثیری از مردم حضور داشتند.

وظیفه اجرای این مراسم سراسر اندوه را «اکبر نبوی» برعهده داشت و مجید مجیدی کارگردان به عنوان نخستین سخنران مراسم، گفت: ملاقلی پور کارگردانی بود که عمر هنری خود را در جهت اعتلای سینمای ارزشمند دفاع مقدس گذاشت و امروز از میان مارت و ملی آثار و کارهای او در سینمایمان باقی می‌ماند.

«مجیدی» به مرور خاطره‌ای از آن مرحوم در حوزه هنری پرداخته و عنوان کرد: رسول عازم کربلا بود. هفته گذشته به پاپوس آقا اباعبدالله رفته بود و آرزو داشت فیلمش درباره عاشورا را تکمیل کند.

او افزود: او می‌خواست در بازگشت از شمال به کربلا برود. حال او مسافر کربلا است. در آستانه اربعین، رسول پرواز خواهد کرد و به کربلا می‌رود.

«محمدرضا شرف‌الدین» مدیر عامل انجمن سینمای دفاع مقدس و از دوستان قدیمی ملاقلی پور نیز در این مراسم صحبت کرد.

او گفت: من الان چه باید بگویم. اگر رسول زنده بود ما الان کربلا بودیم. رسول دوشنبه زنگ زد که ویزا چه شد؟ به اربعین نزدیک شدیم. او در شوق رفتن به کربلا بود و حالا حتماً به آنجا رفته است.

این تهیه‌کننده در پایان صحبت‌هایش اشاره کرد: ملاقلی پور قصد کرده بود فیلمی درباره امام حسین (ع) بسازد اما یک‌دفعه منصرف شد. وقتی دلیلش را پرسیدم گفت: اگر فیلم بسازم و آنچه باید نشود چه جوابی باید بدهم؟ من لایق فیلمسازی برای آقا نیستم.

در ادامه منوچهر محمدی تهیه‌کننده فیلم «میم مثل مادر» و از دوستان ملاقلی پور گفت: مادر سینما چند نفر مثل ملاقلی پور داریم که کارگردانی اولین فیلمش در نینوا و آخرینش در کربلا باشد؟

وی که در پروژه اخیر ملاقلی پور وظیفه تهیه‌کنندگی را برعهده داشت در قالب خاطره‌ای اظهار داشت: ۲۲ بهمن ماه رفتیم کربلا که مقدمات ساخت فیلم جدید را مهیا کنیم. او حال عجیبی داشت. در چند روز اخیر هم مشغول تدارک مقدمات سفر بعدی بودیم. دوشنبه به او زنگ زد و گفتم، ممکن است هر لحظه کار سفرمان جور

شود و برویم. آماده‌ای؟ گفت: من تنها یک ساک کوچک دارم هر زمان بگویی می‌آیم. قرار بود دیروز به کربلا برویم و امروز آنجا باشیم اما نشد و امروز اینجا هستیم در بهشت زهرا (س) برای خاکسپاری ملاقلی پور. دیگر سخنران مراسم که حرف‌هایش و گریه‌هایش به شدت جمع و حتی خانواده آن مرحوم را تحت تأثیر قرار داده بود، «علی شادمان» بازیگر خردسال فیلم «میم مثل مادر» بود.

او در حالی که گریه می‌کرد گفت: عمو رسول خیلی زود رفت. من هیچ وقت او را فراموش نمی‌کنم. یادم هست که در صحنه آخر فیلم (منظورش میم مثل مادر است) عمو رسول سرش را کنار گوش من گذاشت و گفت: فیلم را برای

فاطمه زهرا(س) می‌سازم. شاید سال دیگر نباشم. شادمان ادامه داد: عمو رسول رفت. خیلی زود رفت و نه تنها دل من که دل همه ایرانی‌ها برای او تنگ شده است.

«معصومه» دختر کوچک ملاقلی پور از سخنران‌های دیگر مراسم بود. او گفت: وقتی آقای نبوی از من خواست که در مراسم امروز صحبت کنم قبول نکردم، اما شب پدرم را دیدم که از دستم ناراحت شده است. به همین دلیل آدمم تا حرف بزنم. ولی حرفی ندارم بگویم جز اینکه می‌گویم پدرم زنده است.

«علی» تنها پسر ملاقلی پور در مراسم با تشکر از شرکت‌کنندگان در مراسم تشییع پیگر پدرش گفت: هر چند به نظر می‌رسد سایه پدرم از سرم کوتاه شده، اما دلم خوش است که سایه‌اش به سوی آسمان رفته و حال بزرگ‌تر شده است. او اشاره کرد: رسول احدی که تا آخرین لحظات در کنار پدرم بوده، دوربین او را به من داد و گفت این اسلحه پدرت است، نگهش دار. پدرم عاشق رزمندگان بود و همیشه دغدغه سینمای جنگ داشت، حالا که او رفته احساس می‌کنم او فرمانده سینمای جنگ بود.

«محسن رضایی» دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام که به عنوان چهره‌ای نظامی - سیاسی در مراسم تشییع این کارگردان حضور داشت، گفت: ملاقلی پور تابلوی صداقت بود. او روحی لطیف داشت و توانست تابلویی صادقانه از رزمندگان دفاع مقدس به نمایش بگذارد. او واقعاً مسافر کربلا بود. خیلی‌ها جسمشان به کربلا رسید، اما روحشان نرسید اما رسول هم جسمش و هم روحش به کربلا رفت.

مهندس جعفری جلوه معاون امور سینمایی وزارت ارشاد نیز در سخنانی با اشاره به نوع نگاه ملاقلی پور در فیلمسازی و شخصیت وی گفت: او همه عمر سینمایی‌اش در عاشورا گذشت او یک عاشورایی کامل بود. با نینوا به عرصه سینما آمد و به کربلا رفت و در قطعه کربلایی ۸ سال دفاع مقدس حضور پررنگی داشت. او راوی عشق بود و روح عاشورایی ملت را به زبان سینمایی بیان کرد و تا «عصر روز دهم» بر سینمای عاشورایی پای فشرد.

«صفارهرندی» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که حامل پیام رئیس جمهوری بود به قرائت این پیام پرداخت.

او این‌گونه گفت: ابتدا اجازه می‌خواهم ابلاغ کننده سلام

رئیس جمهور به جمع حاضر باشم و تسلیت ایشان خطاب به مردم شریف و خانواده مرحوم ملاقلی پور را بیان کنم.

در پیام رئیس جمهور آمده بود: خبر ناگوار درگذشت هنرمند ملی کشور و فیلمساز برجسته دفاع مقدس موجب تأسف و تألم شد. بی‌شک فقدان ایشان ضایعه‌ای برای مجموعه هنری کشور و ملت ایران است. اینجانب مصیبت وارده را به ملت شریف ایران و خانواده آن مرحوم تسلیت می‌گویم و برای روح پرتلاطم رسول ملاقلی پور، پرواز در جوار رسول

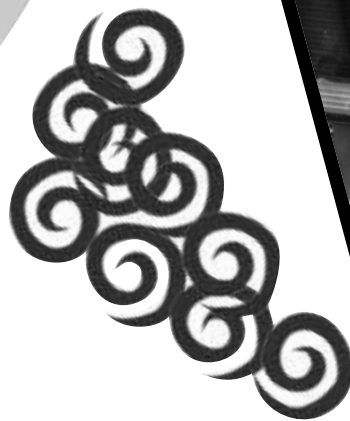
خدا را آرزو می‌کنم.

صفارهرندی بعد از ابلاغ پیام ریاست جمهوری افزود: اگر چشم دل باز کنیم می‌توانیم روح لطیف رسول عزیز را بر فراز این مکان و این جمع ببینیم. او حتی زیر لب آیه‌ای را که در «میم مثل مادر» بود، تلاوت می‌کند. امسال سال رسول الله بود و رسول مادر سال او در جوار قرب خداوندی جای گرفت.

در پایان پیگر ملاقلی پور در قطعه ۲۲۴، ردیف ۵۵، شماره ۳۵ بهشت زهرا(س) خانه ابدی آن یادگار سینمای دفاع مقدس برای همیشه آرام گرفت.

هنر آن است
قبل از آن

در تشییع پیر از ملک کوه خا مشرف
ز رخا به رسم باقر است

... و جاودانگی رازش را با تو در میان نهاد مرور خاطره‌ای از مرحوم ملاقلی پور

ملاقلی پور می‌گوید که شخصیت‌های اصلی داستان بر اساس این تفکر شکل گرفته‌اند که هر کس در مکتب قرآن تربیت شده باشد همچون «سپیده» صبور می‌شود و در هر اتفاق اراده و خواست خدا را می‌بیند. اشاره می‌کند به آیه «فبأی آلاء ربکما تکذبان» سوره الرحمن که چطور انسان معتقد می‌تواند تکذیب‌کننده خداوند متعال باشد.

این لحظه که مرور می‌کنم خاطرات آن روز را و یاد صحبت‌هایش در باره این آیه و نگاهش به اتفاقات جهان می‌افتم، سعی می‌کنم با نگاه خود ملاقلی پور به مرگ نابهنگامش بنگرم. این پرسش که چرا چنین مرگی و در چنین شرایطی سراغ این کارگردان بزرگ آمده است با یادآوری آن جملات به پاسخی از زبان خود وی ختم می‌شود.

از مرحوم ملاقلی پور خاطره بسیار است و درباره شخصیت او گفتن و نوشتن کار یک روز و یک نوشته نیست. او مرد جنگ و عاشق سینما و به ویژه سینمای دفاع مقدس بود. این سال‌ها که رفته بود سراغ بازماندگان جنگ با هم‌زیبایی ساخت، نگاه او به بازماندگان جنگ شده بود «میم مثل مادر».

جایش چقدر خالی است. باورمان نمی‌شود که سینمایمان ملاقلی پور ندارد و خالق «قارچ سمی»، «افق»، «هیوا»، «سفر به چزابه»، «نسل سوخته»، «نجات یافتگان»، «پرواز در شب» دیگر فیلم نمی‌سازد. روحش شادا!

سالگی پس از سال‌ها خدمت به سینما درگذشت که وی حدود ۵۰ سال به سینمای ایران خدمت کرده است و تصورم این است که هر فیلمسازی که با ایشان کار کرد، دنیایی از دانش سینما را از ایشان فراگرفت و به‌شخصه به‌شدت به شخصیت انسانی وی علاقه‌مند بودم و طبیعتاً اسم شخصیت مسیحی فیلم خود را «روبیک» گذاشتم تا ادای دین کوچکی به او باشد. حتی در کارهای قبلی من این توجه (استفاده از شخصیت مسیحی) نیز مشاهده می‌شد که در آن فیلم هم شخصیت مسیحی فیلم نامش روبیک بود.

از ملاقلی پور می‌خواهم که شخصیت‌های فیلمش و همچنین فضای حاکم بر فیلم را از نگاه قرآنی بررسی کند. می‌خندد و زیر بار نمی‌رود. معتقد است درباره قرآن و اینکه کاری از این کتاب بهره‌مند شده است نباید زیاد حرف زد و شعار داد. به گفته وی اثر خود باید گویای همه آنچه در درون دارد باشد.

به او می‌گویم «میم مثل مادر» فیلم گویایی است کسی هم شک ندارد. حال و هوای پشت صحنه آن را هم که رو کرده‌اند. چه اشکی بر چهره عوامل و حتی خود شما آورده است. ولی چند نکته هست که باید خودتان در مقام نویسنده و کارگردان بیان کنید. (نکته‌ها را اشاره کردم؛ می‌خندد).

وقتی ملاقلی پور سخت حرف می‌زند، محمدی به کمک می‌آید. بحث را باز می‌کند تا آن مرحوم سردوق می‌آید.

گروه هنر: از دست دادن کارگردانی چون «رسول ملاقلی پور» سینمای ایران را عزا دار کرده و سینمای جنگ همیشه جای خالی آثار نساخته آن کارگردان ارزشمند را - که خود جنگ را از نزدیک دیده بود و آثارش بوی شعار زدگی نداشت - احساس خواهد کرد.

از آنجا که ملاقلی پور کارگردانی بود که اهالی رسانه بارها و بارها با او برخورد داشته‌اند، در گفت‌وگوها، نشست‌های خبری، پشت صحنه‌ها و ... او را دیده‌اند و با او صحبت کرده‌اند، ما نیز از این قاعده مستثنی نبودیم؛ چه سال‌ها که سینمای او را دنبال کرده و به بهانه‌های مختلف خبری با او به گفت‌وگو نشستیم.

آخرین بار که مرحوم ملاقلی پور را دیدیم، در خبرگزاری قرآنی ایران بود که دعوتش کرده بودیم با منوچهر محمدی تهیه‌کننده «میم مثل مادر» برای نقد و بررسی این فیلم از نگاه قرآنی. وقتی که وارد بحث شدیم گفت حرف زدن درباره «میم مثل مادر» کافی است. دیگر حرف نمی‌زنم. پافشاری کردیم؛ منوچهر محمدی اصرار کرد که دست از سکوت بردارد و بالاخره وقتی بحث داغ شد، او مهر سکوت را شکست.

در اولین اظهار نظرش به ذکر خاطره‌ای از «روبیک منصور» می‌پردازد و می‌گوید: من دوستی داشتم در سینما به نام «روبیک منصور» (مرحوم منصور در سن ۶۲

«جعفر دهقان»:

شهدا دغدغه رسول بودند

می‌شود کسی مثل رسول که در عملیات «فتح المبین» مجروح شده، اعتقادات مذهبی‌اش قوی نباشد من می‌توانم به جرأت بگویم که اعتقاد دینی رسول بوده که توانست یاد وی را در سینما ابدی کند. «دهقان» خاطر نشان کرد که سینمای ما بابت از دست دادن این هنرمند ضرر خواهد کرد و بیان داشت: با رفتن مرحوم «علی حاتمی» کسی نتوانست جای وی را پر کند و با رفتن رسول نیز سینمای دفاع مقدس تا به آخر جای خالی وی را احساس خواهد کرد.

خاطره‌ای از ملاقلی پور

این بازیگر در پایان به خاطره‌ای از «رسول ملاقلی پور» اشاره کرد و بیان داشت: شاید به نوعی من جان خود را مدیون رسول باشم، چرا که در پشت صحنه «بلمی به سوی ساحل»، زمانی که در حال هدایت تانکی بودم با فریادهای وی از رفتن بر روی میدان مین نجات پیدا کردم. یادآور می‌شود این بازیگر در فیلم‌های بلمی به سوی ساحل و پرواز در شب با رسول ملاقلی پور همکاری داشته است.

گروه هنر: رسول انسانی بود که تا به آخر حیاتش دغدغه شهدا را داشت، چرا که خودش از کسانی بود که جنگ را به صورت واقعی لمس کرده بود.

«جعفر دهقان» کارگردان سینما در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان مطلب فوق اظهار داشت: رسول انسانی بود که تا به آخر حیاتش دغدغه شهدا را داشت، چرا که خود یکی از کسانی بود که جنگ را به صورت واقعی لمس کرده بود و مطمئن هستم که هم اکنون نیز شهدا وی را در جهان باقی تنها نمی‌گذارند. وی هیچگاه نتوانست از این دغدغه‌رهایی پیدا کند و انگار این انسان فقط برای خلق حماسه شهدا ساخته شده بود و سینمای دفاع مقدس هیچگاه نخواهد توانست جای چنین فردی را در سینما پر کند.

وی ادامه داد: یکی از ویژگی‌های بارز این فرد واقعی و قابل لمس بودن آثارش در ژانر دفاع مقدس بود و این مهم نیز تنها به واسطه برتری کیفی آثارش نبود، چرا که عشق در پشت آثارش نهفته بود و این عشق تا پایان زندگی وی را تنها نگذاشت.

بازیگر فیلم «پرواز در شب» به خصوصیات اخلاقی ملاقلی پور اشاره کرد و افزود: مگر

«پرستو گلستانی»:

خلاً «ملاقلی پور» برای سینما پر نخواهد شد

بازیگر فیلم «مجنون» خاطر نشان کرد: من این افتخار را داشتم که در اولین فیلم سینمایی خود «مجنون» با «ملاقلی پور» همکاری داشته باشم و نکته‌ی که به وضوح از این همکاری به یاد دارم آشنا بودن وی با خصوصیات بچه‌های جنگ بود و این امر نیز به واسطه حضور وی در صحنه‌های نبرد حاصل شده و راهنمای‌های وی توانست در طول فعالیت هنریم یک امتیاز شاخص برایم باشد.

نیست، این ژانر ارزش‌های را در خود نهان دارد که اعتقادات مردم این کشور را شکل می‌دهد و دیده‌ایم که فیلمسازانی بودند که در این گونه، آثاری تولید کردند ولی به واسطه نداشتن اعتقاد قلبی اثرشان فاقد تأثیرگذاری لازم بود، ولی سینمای «ملاقلی پور» به واسطه دلبستگی قلبی از این قاعده مستثنی بود و هیچ‌گاه تاریخ مصرف به فیلم‌هایش نمی‌خورد.

گروه هنر: سینمای دفاع مقدس شاید سال‌ها نتواند خلاً «ملاقلی پور» را پر کند، چرا که این فیلمساز برای ژانر دفاع مقدس تنها یک کارگردان نبود، بلکه وی به ارزش‌های دفاع مقدس دلبستگی قلبی داشت.

«پرستو گلستانی» بازیگر سینما در گفت‌وگو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا)، با بیان مطلب فوق اظهار داشت: سینمای دفاع مقدس شاید سال‌ها نتواند خلاً «ملاقلی پور» را پر کند، چرا که این فیلمساز برای ژانر دفاع مقدس تنها یک کارگردان نبود، بلکه وی به ارزش‌های دفاع مقدس دلبستگی قلبی داشت و می‌توان این عشق را در تمام کارهای وی به وضوح مشاهده کرد و همین اعتقاد قلبی بود که توانست آثار وی را در این ژانر جاودانه کند. وی ادامه داد: سینمای دفاع مقدس تنها یک گونه‌ی سینما

ارزش‌های ملاقلی پور هنوز با برجاست

«گلستانی» در خاتمه از مسؤولان درخواست کرد: یکی از بزرگان سینمای کشور و دفاع مقدس از نزد ما رفت ولی هدف‌های وی که اعتلای ارزش‌ها بود هنوز زنده است، بنابراین مسؤولان زمینه‌ی فراهم آوردن تا سینمای دفاع مقدس مجدداً آشکوفاشود.

سینمای دفاع مقدس تنها یک گونه‌ی سینما نیست

سینمای دفاع مقدس تنها یک گونه‌ی سینما نیست، این ژانر ارزش‌های را در خود نهان دارد که اعتقادات مردم این کشور را شکل می‌دهد و دیده‌ایم که فیلمسازانی بودند که در این گونه، آثاری تولید کردند ولی به واسطه نداشتن اعتقاد قلبی اثرشان فاقد تأثیرگذاری لازم بود

«فرج‌الله سلحشور»:

بزرگ‌ترین دغدغه «رسول» نشان دادن ایثارگری رزمندگان بود

گروه هنر: نشان دادن مظلومیت شهدا و ایثارگری رزمندگان مهم‌ترین دغدغه‌ای بود که تا پایان عمر «رسول» را تنها نگذاشت به همین واسطه سینمای دفاع مقدس با رفتن او از وجود یک شخصیت ممتاز محروم شد.

«فرج‌الله سلحشور» کارگردان و بازیگر سینما در گفت‌وگو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان مطلب فوق اظهار داشت: «رسول» از آن دسته فیلمسازانی بود که اعتقاداتش در شکل‌دهی آثارش نقشی به‌سزاداشت و این علاقه را می‌توان در فیلم‌هایش نیز مشاهده کرد؛ چرا که نشان دادن ایثارگری‌های شهدا دغدغه‌ای بود که تا پایان عمر رسول را تنها نگذاشت به همین واسطه سینمای دفاعی مقدس کسی را از دست داد که به راحتی نمی‌توان جای وی را پر کرد.

شخصیت‌هایی راه خود را به سوی اعتلای ارزش‌های قرآنی طی کند. بازیگر فیلم «پرواز در شب» به کیفیت فنی آثار «ملاقلی پور» اشاره کرد و افزود: رسول در کارهایش تابع یک ویژگی و تکنیک خاص نبود، زیرا در آثار وی یک نوع فطرت ذاتی مشاهده می‌شده که ریشه در اعتقاداتش داشت به نوعی می‌توان گفت که وی ذاتاً فیلمساز بود.

تلاش ملاقلی پور برای ادای دین به شهدا

«سلحشور» خاطر نشان کرد: من در دو فیلم «سقای تشنه لب» و «پرواز در شب» با «رسول» همکاری داشتم و فراموش نمی‌کنم که چگونه این کارگردان سعی داشت با فیلم‌هایش خاطرات و اعتقادات شهدا را زنده نگه دارد و حتی برای به تصویر کشیدن این مهم، نهایت دقت را برای بازی گرفتن از هنرمندان انجام می‌داد.

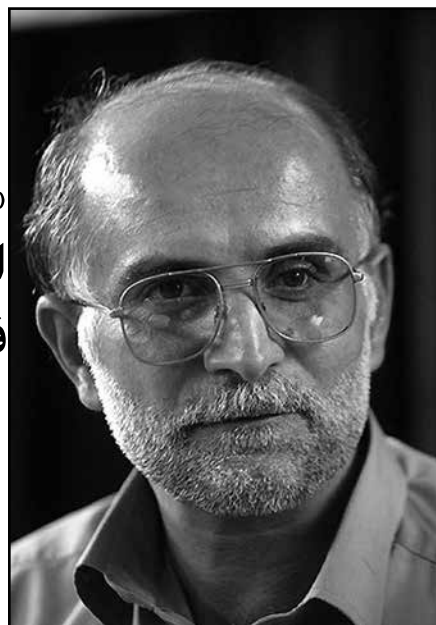
نیاز سینما به نیروهای ارزشی

وی ادامه داد: سینمای مادر زمان حاضر از لحاظ اعتقادی نیازمند ارتقا است و نقصانی نیز به واسطه نبودن نیروهای ارزشی در سینما احساس می‌شود. «رسول» جزو آن دسته کارگردان‌های مسلمانی بود که هیچ‌گاه به یاد ندارم نماز و روزه‌اش قضا شده باشد و متأسفم که سینمای ایران از وجود چنین شخصی محروم شد چون سینما می‌توانست با وجود چنین

«محمد رضا شرف الدین»:

ارتباط «ملاقلی پور» با شهدا فراز مینی بود

خود را فیلمسازی برای مردم بدانند که شهرت هنریش هیچ تأثیری در رابطه وی با اطرافش نداشت و بارها شاهد بودم که وی مثل انسان های عادی در صفا تو بوس می ایستاد، چون وی از جدایی از مردم بیزار بود.

پیش از رفتن اینگونه افراد را دریابیم «شرف الدین» به بی مهری هایی که در زمان حیات «رسول» نسبت به وی می شد اشاره کرد و تصریح کرد: متأسفانه ما یاد گرفتیم که تا موقع زنده بودن افراد ارزش آنها را نادیده بگیریم، چرا که با وجود جانباز بودن این فیلمساز هیچ وقت بنیاد جانبازان وی را به عنوان یک مجروح جنگی به رسمیت نشناخت و حتی به واسطه حضور همیشگی این فیلمساز در جنگ، در هیچ جا این حضور ثبت نشده است، زیرا وی هیچگاه به دنبال این مسائل نبود و همین اخلاص باعث می شود خلاء حضور وی همیشه در سینمای جنگ احساس شود. وی در توضیح مطلب فوق یاد آور شد: سینمای دفاع مقدس فقط تکنیک و اصول سینمایی نیست و این گونه شرایطی را لازم دارد که می توان تنها در انسان هایی آن را یافت که این واقعیات را با پوست و گوشت، لمس کرده اند.

خاطره ای از رسول ملاقلی پور

این تهیه کننده در پایان این گفت و گو خاطره ای از آن فیلمساز بیان کرد و گفت: در صحنه ای از فیلم «مزرعه پدری» لازم بود که هشتاد انفجار عظیم رخ دهد و این انفجارها به حدی عظیم بود که احتمال وقوع هر حادثه ای برای افراد گروه بود، در صحنه ای حدود پنجاه نفر سیاهی لشکری باید با شلیک هلی کوپترها به سمت و سوی تعیین شده می دویدند پس از تمرین های زیاد وقتی انفجارها شروع شد به قدری فضا شکل جنگی به خود گرفت که من از ترس سر خود را پایین گرفتم و قادر به تماشای این صحنه ها نبودم وقتی این تصاویر گرفته شد من فقط منتظر شنیدن آمار تلفات بودم که در همین حین «رسول» دستی به شانه ام گذاشت و گفت بلند شو چون کسی آن بالا است که صاحب این کار است و از بچه ها مواظبت می کند.

واقعیت نگاری در آثار ملاقلی پور وی اشاره کرد: مهم ترین وجهی را که می توان برای آثار این فیلمساز در نظر گرفت واقعیت نگاری به دور از کلیشه های رایج بود و گاهی می توان برخی آثار وی را مستندگونه توصیف کرد و این امر نیز به واسطه نزدیکی «رسول» با جنگ بود، کسی که از اولین روزهای این نبرد نابرابر در جبهه ها حضور داشت و جزو آخرین افرادی بود که قبل از اشغال در خرمشهر حضور داشت و این نزدیکی ها است که باعث شده آثار «رسول» منحصر به فرد بماند.

وی افزود: یکی دیگر از ویژگی های شخصی این بسیجی، تجربه های شخصی وی بود که آثارش را تحت تأثیر قرار داده و بهترین نمونه برای این توضیح فیلم «هیوا» است که به گفته خود وی این سفر درونی که در فیلم از آن یاد می شود برای وی در دنیا واقعیت رخ داده بود و در این سفر درونی با یکی از شهدا نیز ارتباط برقرار کرده بود و این نگاه متفاوتی یکی نهفته در آثار وی ناشی از ارتباط وی با دنیای شهدا در جهان واقعی بود. «شرف الدین» رابطه آدم های جنگ را بزرگ ترین دغدغه «رسول» توصیف کرد و بیان داشت: دفاع مقدس برای هر کس تداعی کننده مفهومی است ولی برای «رسول» دفاع مقدس به رابطه آدم های جنگ متکی بود و این رابطه حتی پس از جنگ نیز وجود داشت.

این تهیه کننده به عنوان نمونه از آثار ملاقلی پور اشاره کرده و گفت: در فیلم «قارچ سمی» شاهدیم که چگونه زندگی امروزی دنیای برخی از این انسان ها (آدم ها جنگ) را دگرگون می کند و در کشاکش این مسائل مشکلات این انسان ها لاینحل باقی می ماند حتی این موضوع را می توان در زندگی خصوصی این انسان ها مشاهده کرد و بهترین مثال برای این مهم فیلم «میم مثل مادر» است.

اعتقادات دینی شکل دهنده آثار آن فیلمساز بود

وی در خصوص اعتقادات «رسول» توضیح داد: اعتقادات دینی اصلی ترین عنصر شکل دهنده افکار «رسول» بود؛ زیرا عشق و علاقه ای که این فیلمساز به جامعه نشان می داد ریشه در اعتقادات اسلامی وی داشت که باعث شده بود وی

گروه هنر: آنچه به آثار و افکار مرحوم ملاقلی پور اصالت و ماندگاری داد پایداری او به اسلام و قرآن بود که او را در مسیر فیلمسازی هم هدایت می کرد همانطور که ارتباط او با شهدا رابطه ای فرازمینی بود.

«محمد رضا شرف الدین» تهیه کننده سینما در گفت و گو با خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا) بیان این که «ملاقلی پور» یکی از بنیان گذاران ژانر دفاع مقدس بود اظهار داشت: شاید برخی اهالی سینما دفاع مقدس را یک ژانر مستقل محسوب نکنند ولی مرحوم «ملاقلی پور» تصاویری را در آثارش به نمایش کشید که در هیچ گونه ای نمی توان آن را یافت. «رسول» خود از بچه های جنگ بود؛ چرا که با آدم های دفاع مقدس ارتباط روحی و قلبی داشت و می توان این حس را به خوبی در آثارش مشاهده کرد.

وی ادامه داد: علاقه «رسول» به بچه های جنگ فراتر از تصویر و سینما بود، عشقی که سراسر زندگی این بزرگوار را احاطه کرد بود. شهید «شوکت پور» را می توان از جمله آن شهدا ذکر کرد که در شکل دهی شخصیت رسول نقشی به سزا داشت و ارزش های نهفته در آثار وی وام دار این شخصیت بود و گزافه نیست که اگر بگویم این علاقه به شهدا به حدی بود که می توان گفت این عشق دو طرفه بوده و به لطف این ارتباط توجه شهدا همیشه شامل آثار این فیلمساز می شد. تهیه کننده فیلم «مزرعه پدری» ویژگی آثار این فیلمساز فقید را چند وجهی توصیف کرد و بیان داشت: آثار «رسول» در یک قالب خاص محدود نمانده؛ چرا که شخصیت وی به واسطه خصوصیت ذاتی خود در دام ظاهر گرفتار نمی آمد.

معاون سینمایی وزارت ارشاد با خانواده زنده یاد ملاقلی پور دیدار کرد

گروه هنر: در روزهای آغازین سال ۸۶ مهندس «محمد رضا جعفری جلوه» معاون امور سینمایی و سمعی و بصری با خانواده مرحوم «ملاقلی پور» دیدار کرد. به گزارش خبرنگاری قرآنی ایران (ایکنا) به نقل از روابط عمومی معاونت امور سینمایی، در روزهای آغازین سال ۸۶ مهندس «محمد رضا جعفری جلوه» معاونت امور سینمایی و سمعی و بصری با حضور در منزل زنده یاد «رسول ملاقلی پور» با خانواده این هنرمند متعهد دیدار و ابراز همدردی کرد.

در این دیدار معاون امور سینمایی با اشاره به اینکه نام و یاد و آثار ارزشمند این هنرمند هیچگاه از یاد مردم ایران نخواهد رفت و برکات او برای سینمای ملی پایان ناپذیر است؛ فقدان این عزیز از دست رفته را ضایعه ای بزرگ برای سینما و فرهنگ و هنر کشور خوانده و از خداوند برای بازماندگان و خانواده آن مرحوم طلب صبر کرد.

سومین روز سینمای ایران بدون «رسول ملاقلی پور»

محسن رضایی دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام، جواد شمقدری مشاور هنری رییس جمهور، جعفری جلوه معاون سینمایی وزارت ارشاد، علیرضا رضاداد مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی، امیررضا خادم و احمد توکلی نمایندگان مجلس شورای اسلامی، علیرضا دبیر عضو شورای شهر از جمله مقامات حاضر و مجید مجیدی، پرویز پرستویی، رضاییان، محمد رضا هنرمندان جمله هنرمندان حاضر در مراسم بودند.

همچنین مراسم دیگری روز دوشنبه ۲۱ اسفندماه از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در مسجد سیدالشهدا (ع) واقع در خیابان قلعه مرغی برگزار می شود و مراسم هفتمین روز درگذشت وی سه شنبه ۲۲ اسفندماه از ساعت ۱۳ تا ۱۶:۳۰ در مسجد بلال صدا و سیما خواهد بود.

«زینب مردی» بود که فریاد مظلومیت حسین های زمانه شان را به دوش می کشید و او دمی آرام نگرفت و از «نینوا» آغاز کرد و کارش به «کربلا» ختم شد.

«رشاد» افزود: ملاقلی پور در مکتب حسینی تربیت شده بود و فعالیت هایش را از مسجد سیدالشهدا (ع) آغاز کرد و از جنوبی ترین خیابان تهران تا اوج سینمای دفاع مقدس و احراز درجه ی سرداری سینمای دفاع مقدس رسید.

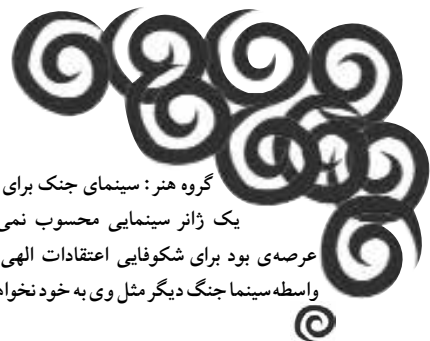
از نکات قابل توجه این مراسم قرائت سوره الرحمان بود که شاید در هر مراسم ختمی امری ساده باشد ولی از آنجاکه این سوره به کرات در فیلم «میم مثل مادر» قرائت می شد و آیات آن از جمله آیات محبوب آن مرحوم بود همین امر باعث شد که مراسم حال و هوای دیگری به خود گیرد.

در این مراسم صفارهرندی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی،

گروه هنر: مراسم سومین روز نبود «رسول ملاقلی پور» در جهان باقی، در مسجد امیر(ع) با حضور خانواده آن مرحوم، وزیر ارشاد، دبیر مجمع تشخیص مصلحت، مشاور هنری رئیس جمهور، تنی چند از نمایندگان مجلس، معاون سینمایی وی، تعدادی از دست اندرکاران و اهالی سینما برگزار شد.

سومین روز سینمای ایران بدون «رسول ملاقلی پور» به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، مراسم سومین روز درگذشت ملاقلی پور عصر دیروز (۱۹ اسفند) همراه با مدیحه سرایی مداحان اهل بیت (ع) (حاج آقا حسینی) و سخنرانی حجت الاسلام رشاد از اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس مرکز هنر پژوهشکده اسلامی بود. وی در صحبت های خود اشاره کرد: ملاقلی پور

گروه هنر: سینمای جنگ برای رسول تنها یک ژانر سینمایی محسوب نمی‌شد، بلکه عرصه‌ی بود برای شکوفایی اعتقادات الهی، به همین واسطه سینما جنگ دیگر مثل وی به خود نخواهد دید.

«حبیب دهقان‌نسب»: سینمای جنگ دیگر مثل «رسول» به خود نمی‌بیند

بی تفاوت باشند.

رسول سخت‌گیر نبود

می‌شنیدم که «رسول» در بازی گرفتن از بازیگرانش کمی تند خواست ولی من به شخصه با اینکه در سه فیلم (سفر به چزابه، کمک‌کن و نسل سوخته) با وی همکاری داشتم این مسئله را مشاهده نکردم.

بازیگر فیلم «سفر به چزابه» به شرایط کارکردن با «ملاقلی‌پور» اشاره کرد و گفت: می‌شنیدم که «رسول» در بازی گرفتن از بازیگرانش کمی تند خواست ولی من به شخصه با اینکه در سه فیلم (سفر به چزابه، کمک‌کن و نسل سوخته) با وی همکاری داشتم این مسئله را مشاهده نکردم ولی ذکر این نکته الزامی است که وی نسبت به بازی گرفتن از بازیگران جوان توجه‌ی خاص داشت که این مسأله در آینده

برای آن بازیگران بهترین هدیه برای ارتقای کیفیت حرفه‌ای‌اش به حساب می‌آمد.

«دهقان‌نسب» در پایان خاطرنشان کرد: شاید سال‌ها طول بکشد تا کسی مثل «رسول» دوباره در سینما پیدا شود ولی آنچه که مسلم است ژانر دفاع مقدس دیگر مثل وی به خود نخواهد دید و مطمئنم هم اکنون روح وی با شهدای جنگ همنشین است.

«حبیب دهقان‌نسب» بازیگر سینما در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان مطلب فوق اظهار داشت: سینمای جنگ دیگر کسی مثل «رسول» را به خود نخواهد دید زیرا سینمای دفاع مقدس برای وی فقط یک ژانر نبود، بلکه کعبه‌ای بود که وی در آن آمال خود را جستجو می‌کرد و این شیفتگی به وضوح در آثار وی قابل مشاهده است.

این بازیگر درباره تجلیل از آن مرحوم اشاره کرد: معتقدم بهترین روش برای تجلیل از مقام این فیلمساز فراهم کردن زمینه‌های رشد سینمای دفاع مقدس است تا از قبال این شکوفایی روح آن فیلمساز فقید شادمان شود.

وی ادامه داد: «رسول» جزو آن دسته افرادی بود که نمی‌توانست نسبت به جامعه پیرامون خود بی‌تفاوت باشد و این مسأله همیشه باعث آزرده‌گی وی می‌شد. توجه به معضلات جامعه خاصیتی است که تنها در انسان‌های معتقد مشاهده می‌شود، چرا که این‌گونه افراد به واسطه اعتقادات دینی خود نمی‌توانند نسبت به جامعه خود

«احمد نجفی»:

تجلیل از «رسول» قدردانی از دفاع مقدس است

گروه هنر: اگر کسی می‌خواهد دینداری، وطن‌دوستی و ایثار را در سینما مشاهده کند بهترین منبع، فیلم‌های «ملاقلی‌پور» است و به جرأت می‌توان گفت قدردانی از رسول قدردانی از دفاع مقدس است. «احمد نجفی» بازیگر سینما در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان مطلب فوق اظهار داشت: بهترین نگاه به دفاع مقدس دیدی بود که «رسول» در فیلم‌هایش به تصویر می‌کشید.

واقعیت جنگ در سینما به روایت ملاقلی‌پور

وی ادامه داد: در فیلم‌های «رسول» آن‌چه بیش از همه به چشم می‌خورد واقعیات نهفته در جنگ بود که از هر نوع مبالغه عاری بود، به عنوان نمونه در فیلم «سفر به چزابه» واقعیت‌هایی به نمایش گذاشته شده که تا به حال هیچ‌کس جرأت پرداختن به آن را نداشت. این مهم بزرگ‌ترین امتیاز وی بود که توانست وی را به عنوان یک سدشکن در سینمای دفاع مقدس مطرح کند.

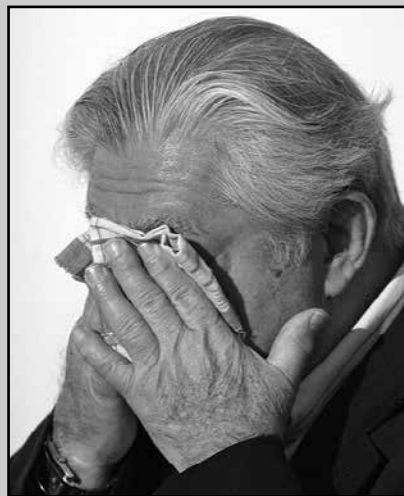
«نجفی» به علاقه «رسول» به بیچه‌های جنگ اشاره کرد و گفت: تعصبی که رسول نسبت به بیچه‌های جنگ داشت امری بود که نمی‌توان آن را کتمان کرد و من بارها شاهد بودم که چگونه «رسول» با رفتن به آسایشگاه‌های مجروحان جنگ و مراجعه به خانه‌هایشان با آن عزیزان زندگی می‌کرد.

ملاقلی‌پور فیلمساز بی‌جانشین

بازیگر فیلم «پناهنده» خاطر نشان کرد: شاید بتوان برای هر گونه‌ای در سینما جانشین پیدا کرد ولی نمی‌توان کسی را یافت که بتواند به اندازه رسول برای ژانر دفاع مقدس از جان مایه بگذارد و برای من به عنوان یک دوست باور اینکه دیگر «رسول» رانمی‌بینم قابل باور نیست.

وی در خاتمه بیان داشت: به تصویر کشیدن دین‌داری در سینما کاری بس دشوار است که فکر نمی‌کنم هر کسی بتواند از عهده آن برآید ولی آنچه که مشخص است بهترین نوع از سینمای دینی را می‌توان در آثار «ملاقلی‌پور» مشاهده کرد.

«عزت‌الله انتظامی»: افسوس که فرصت همکاری با ملاقلی‌پور را به دست نیاوردم

گروه هنر: متأسفانه نتوانستم در هیچ یک از آثار رسول ملاقلی‌پور همکاری داشته باشم ولی اگر روزی آن مرحوم به من پیشنهاد بازی در فیلمش را می‌داد مسلماً جواب من مثبت بود.

«عزت‌الله انتظامی» بازیگر سینما در

گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان مطلب فوق اظهار داشت: آثار «رسول» از قدرت و عمق معنایی برخوردار بود که مخاطب را به واسطه آن عمق با مفاهیم ارزشی درگیر می‌کرد و ضایعه‌ای از دست دادن وی برای سینمای ایران فاجعه‌ای است که به سادگی قابل جبران نیست؛ زیرا وی جزو آن دسته از هنرمندانی بود که توانست به زیبایی واقعیت‌های جنگ را بدون کلیشه‌سازی به تصویر بکشد. وی یادآور شد: آن‌چه در آثار «رسول» برای من جذاب می‌نمود وجود زندگی در لایه‌های داستان بود. برای نمونه در فیلم «مزرعه پدری» می‌توان به بهترین شکل معنای زندگی را یافت کرد و این برای یک فیلم جنگی امتیازی شاخص به حساب می‌آید که بتوان در پس گلوله‌های توپ و تانک زندگی را به مخاطب منتقل کرد.

بازیگر فیلم «روز واقعه» به دیگر ویژگی‌های آثار «ملاقلی‌پور» اشاره کرد و بیان داشت: «رسول» را می‌توان یک فیلمساز حسی محسوب کرد که توانسته بود در پس فیلم‌های خود احساس درونی خود را به بیننده منتقل کند و این امر نیز به واسطه خصوصیت جوانی وی در عرصه فیلمسازی بود و هنوز برای رفتن وی بسیار زود بود. «انتظامی» افزود: متأسفانه من این فرصت را نیافتم که در هیچ یک از آثار وی حضور یابم ولی اگر روزی «ملاقلی‌پور» پیشنهاد بازی در فیلمش را می‌داد مسلماً جواب من مثبت بود.

سلام! مرد دوربین های خاکریز

... با تو سخن می‌گویم
 تویی که آمدنت دلیل بر رفتنی بود برای رسیدن به ماندگاری. هر انسانی نشانه‌ای از معاد است و معاد ماندنی است. اما چه باعث شد که امروز مردمانی همچون تو در دنیای فانی جاویدان باشند و کسانی چون من با تو سخن بگویند؟ و بسیار قلم‌ها در وصف چون تویی بر کاغذ بلغزند و بنویسند و تو را ... می‌خواهم واژه‌ای پیدا کنم تا جمله تمام شود تا بتوانم تو را معرفی کنم.
 نه! تو معرفی شده‌ای و نیاز به آن نداری پس تو را معرفی نمی‌کنم و تنها با تو سخن می‌گویم.
 گذشته را به یاد بیاور!
 دوربینی در دست گرفتی و به چشمان سرشار از سکوت آمیخته با تفکرت کشیدی. چه عکس‌ها که از تو به یادگار مانده. عکس‌هایی که در آن به دنبال تفاوت‌ها و شناخت حقیقت‌ها بودی.
 انقلاب شد. راحت را شناختی چون حقیقت را یافته بودی و درگیر و دار اندیشه‌های التقاطی و ترویجی، محکم ایستادی و همگام با خیل دیگری همانند خودت، راهی وادی عشاق گشتی.
 دیدن رشادت‌ها، ایثارها، جانبازی‌ها و همه ارزش‌های سربازان ایران در جنگ با بعث، تو را وا داشت تا گوشه‌ای از عظمت دلیران جان بر کف را با نام «پرواز در شب» به مردم نشان دهی. به تو جایزه دادند. خندیدی می‌گویند این خنده، تلخ ترین خنده‌ات بود. تو پیش از آن جایزه‌ات را گرفته بودی؛ وقتی پدر شهیدی پیشانی‌ات را بوسید.
 تو در نشان دادن همه دلیری‌های سربازان اسلام مشتاق بودی. آنقدر مشتاق که «افق» را با واقعیت‌ها ساختی و همگان بر حس میهن دوستی تو آفرین گفتند.
 خواب راحت؟ این پرسش تو بود از نفس امارات که آدمی را به سمت دنیا پرستی سوق می‌دهد. اما مگر تویی که شب‌های جزیره مجنون، جزابه، شلمچه، هورفکه و ... را دیده بودی، می‌توانستی به راحتی بخوابی؟ پس بلند شدی با تمام وجود و نوشتی. هر سفیدی را با رنگ آبی عشق زینت دادی تا مردم جدا مانده از آرمان‌های دفاع مقدس با مجنون، خسوف، پناهنده، نجات یافتگان، سفر به جزابه، کمکم کن، هیوا، نسل سوخته، قارچ سمی و مزرعه پدری به زمانی باز گردند که ارزش، ارزش داشت و هجمه در انتهای ناآگاهی معنا می‌شد.
 با تو سخن می‌گویم.
 تویی که در حاشیه بری مبتذل سازی‌های سینمای ایران فیلم ساختی و از قرآن الهام گرفتی. «میم مثل مادر» نه مصیبت‌های اشغال بخشی از خاک تو را و نه از مردمان نامرد روزگار را که بیشتر، مهر مادری در گونه الهی آن را نشان می‌داد. سال در حال تمام شدن بود. به ناگاه دوستی را دیدم که از شنیدن خبری ناگهانی مربوط به مرگی ناگهانی بغض کرده بود. من هم شنیدم
 و بغض کردم؛ اما تو چه؟
 آیا سخن من را می‌شنوی؟ در چه حالی مرد دوربین‌های خاکریز؟
 با تو سخن می‌گویم ...

